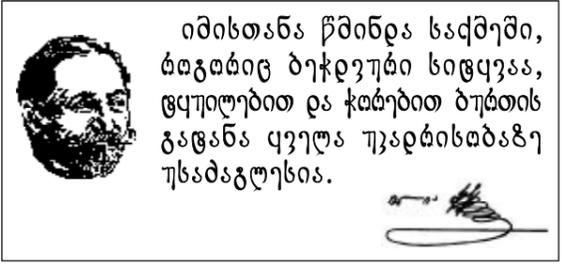

საქართველოს

იმიტანა წმინდა საცმეში, დღემდე ბეჭდუდი სიფყვას, ცყულებით და ჭაბობით ბუბთის გაფანა ყუულა უკადრისდბაჩე უსამაგლესია.

დაარსებულია 1918 წელს.

სამშაბათი, 10 ივნისი, 2014 წელი.

№110 (7491)

რესპუბლიკა

ელექტრონული ფოსტა: sakresp@mail.ru და sakresp@wanex.ge ვებ გვერდი: www.open.ge ფასი 50 თეთრი.

როცა უოკისმოვბოვრელი არაფერია

ქალბატონი ფინთიკოზას კიდევ ერთი კოზის მოლოდინი

მოლოდინად ქსეული საქართველო

საქართველოსთვის ამერიკის დახმარება წელს 65 მილიონ დოლარს შეადგენს

კიდევ ერთსელ ბაყიდული „რუსთავი-2“

მთავარი პროკურატურა მიხეილ სააკაშვილისთვის მოწმედ დაკითხვის შეთანხმებას ქალაქში ტოვებს

საბრტყელს ყოფილ პრეზიდენტ მიხეილ სააკაშვილისთვის მოწმის სახით დაკითხვის შეთანხმება ქალაქშია. როგორც „ინტერპრესნიუსს“, საქართველოს მთავარ პროკურატურაში განუცხადეს, იმ საქმეებზე, რაზეც სააკაშვილი მოწმედ გამოიძახეს, გამოძიება მისი დაკითხვის გარეშე გრძელდება, თუმცა შეთანხმება, როგორც დისტანციურ, ასევე პროკურატურაში დაკითხვის თაობაზე, კვლავ ქალაქში რჩება.

ამასთან, ბადაშვილის უწყებაში არ აკონკრეტებენ, უკვე ცნობილი სისხლის სამართლის საქმეების გარდა, მიმდინარეობს თუ არა სხვა საქმეებზე გამოძიებები, სადაც ყოფილი პრეზიდენტი ფიგურირებს.

ამომრჩეველთა საერთო რაოდენობა 3,429,748 -ს შეადგენს

ცენტრალურმა საარჩევნო კომისიამ ამომრჩეველთა საბოლოო რაოდენობა გამოაქვეყნა. ცესკოს ინფორმაციით, ცესკომ სახელმწიფო სერვისების განვითარების სააგენტოს მიერ მონტაჟებული ამომრჩეველთა მონაცემების დამუშავება დაასრულა. ამომრჩეველთა საერთო რაოდენობამ 3,429,748 შეადგინა, რაც 15 ივნისის თვითმმართველობის არჩევნებისთვის ამომრჩეველთა სიის საბოლოო მონაცემია. სააგენტომ კომისიას 3, 501, 198 მოქალაქის მონაცემები 1 ივნისს გადასცა.

ამასთან, ცესკომ პირველად სააგენტოს მიერ მონტაჟებული მონაცემების საფუძველზე ამომრჩეველთა საერთო რაოდენობა მიმდინარე წლის 1 მაისს გამოაქვეყნა (3, 472, 772). საბოლოო მონაცემებით, ამომრჩეველთა რაოდენობა 43, 024-ით არის შემცირებული.

დაგვიჩვენე შენთვის შენსი დუბლინი

დღეიდან საარჩევნო ადმინისტრაცია ამომრჩეველთა ბარათების დარიგების მეორე ეტაპს იწყებს.

როგორც ცესკოს სპიკერმა ეკა აზარაშვილმა გუშინ გამართულ საინფორმაციო ბრიფინგზე განაცხადა, „პირველად, ამომრჩეველებს ბარათები მონაცემების გადამოწმების მიზნით ერთი თვის წინ დაურიგდათ.

– ბარათებში, რომელსაც საუბნო საარჩევნო კომისიის წევრები დღეიდან დაარიგებენ, მითითებულია, თუ რომელ საარჩევნო უბანს უნდა მიაკითხონ ამომრჩეველებმა ხმის მისაცემად. თუ ამომრჩეველებს ჯანმრთელობის მდგომარეობის გამო ან სხვა მიზეზით არ შეუძლიათ საარჩევნო უბანზე მისვლა, უნდა დაუკავშირდნენ შესაბამის უბანს 12 ივნისის 18 საათის ჩათვლით, – აღნიშნა ცესკოს სპიკერმა.

დამატებითი ინფორმაციის მისაღებად ამომრჩეველებს ასევე შეუძლიათ, დაუკავშირდნენ ცესკოს კონტაქტ-ცენტრს ნომერზე – 2 51 00 51.

უკრაინა ე.წ. სამხრეთ ოსეთში ჩატარებულ არჩევნებს არ ცნობს

უკრაინა არ ცნობს ე.წ. სამხრეთ ოსეთში 8 ივნისის ჩატარებულ „საპარლამენტო არჩევნების“ ლეგიტიმურობას. ამის შესახებ უკრაინის საგარეო საქმეთა სამინისტროს მიერ გავრცელებულ განცხადებაშია ნათქვამი.

ამასთან, უკრაინის საგარეო საქმეთა სამინისტროს განცხადებით, უკრაინა მხარს უჭერს საქართველოს ტერიტორიულ მთლიანობას საერთაშორისო აღიარებულ საზღვრებში.

„უკრაინის საგარეო საქმეთა სამინისტრო ადასტურებს უკრაინის უცვლელ პოზიციას საქართველოს ტერიტორიული მთლიანობისადმი საერთაშორისო აღიარებულ საზღვრებში და არ აღიარებს აფხაზეთისა და სამხრეთ ოსეთის დამოუკიდებლობას“, – ნათქვამია უკრაინის საგარეო საქმეთა სამინისტროს განცხადებაში.

რასაც ჩვენს გაზეთში წაიკითხავ, სვამან ვერ ნახავ!..

ნოდარ ხალაი: თუ ლარსი დროულად არ გაიხსნება!

თუ ლარსი დროულად არ გაიხსნება, საქართველოდან საექსპორტო პროდუქცია გაქვითდება, — ამის შესახებ ფინანსთა მინისტრმა ნოდარ ხალაიმ „კვირის პალიტიკის“ მიცემულ ინტერვიუში განაცხადა.

მისი თქმით, წლის დასაწყისიდან 17 მაისამდე, ლარსი გავლით ექსპორტმა 150 მილიონი ლარი შეადგინა.

— თუ ლარსი დროულად არ გაიხსნება, საქართველოდან საექსპორტო პროდუქცია გაქვითდება, რადგან ექსპორტორებს ალტერნატიული გზებით გადაზიდვა მოუწევთ. ლარსიდან იმპორტის შემოსვლაც შეჩერდება, თუმცა ამისთვისაც შესაძლებელია ალტერნატიული გზების გამოყენება. მაგრამ იმედი მაქვს, ნაწილობრივ მაინც, ამ პრობლემას დროულად მოვაგვარებთ, — განაცხადა ნოდარ ხალაიმ.

ფინანსთა მინისტრის განცხადებით, საქართველოში ბიზნესი გამოცოცხლდა.

— არ მინდა ჭარბი ოპტიმიზმი, კარგად ვხედავ, რა ხდება, მაგრამ ჩვენმა ოპორტიუნისტებმა გადამწყვეტს, მხოლოდ ცუდზე ილაპარაკონ, ხალხი შეაშინონ. არადა ბიუჯეტი სრულდება, გავზარდეთ პენსიები, სოციალური დახმარებები, ხელფასები, ოღონდ არა მინისტრების (პირიქით, მინისტრების ხელფასები შევამცირებთ), ჯარისკაცების

ანაზღაურება გავზარდეთ, პოლიციელების, პედაგოგების. 80 მილიონი ლარი დაუბეგრავი მინიმუმის სახით დავაბრუნეთ მხოლოდ გასულ ორ თვეში. ყველა ბავშვმა უფასოდ მიიღო სახელმძღვანელო, სტუდენტებს 17 ვაკუტეტზე ვასწავლით უფასოდ, სოფლის მეურნეობაში გაცივების ხელშეწყობა, ხალხმა მიწისქვეშა პირი იბრუნა, 300%-ით არის გაზრდილი ღირებულება ექსპორტი. გრანტების ნაწილში შესრულება გეგმის 31,7%-ია, რაც არ არის დაბალი მაჩვენებელი, რადგან მათ თავისი მიზნობრიობა აქვთ.

რაც შეეხება ინფრასტრუქტურულ პროექტებს, მინისტრის განმარტებით, აღნიშნულთან დაკავშირებით ინტენსიური მუშაობა მიმდინარეობს.

— რუსთავი-თბილისის ავტომაგისტრალზე ახალი გზის მშენებლობა დაიწყო, რომელიც მიშამ ლამის გახსნილად გამოაცხადა, ისე რომ არც ტენდერი იყო გამოცხადებული, არც პროექტი არსებობდა და კორუფციული სქემებიც გამოვლინდა. ამ ყველაფრის მონესრულებამ შეაფერხა სხეულში პროექტის დაწყება. გზების მშენებლობა გრძელდება, ამჟამად კვლევები მიმდინარეობს აგარა-რუისის, აგარა-ზემო ოსი-აურის მონაკვეთებზე, სადაც ასევე ახალი გზის მშენებლობას დაიწვიანებთ, — განაცხადა ხალაიმ.

მელია საქთიმისკუნ მიიპარება...

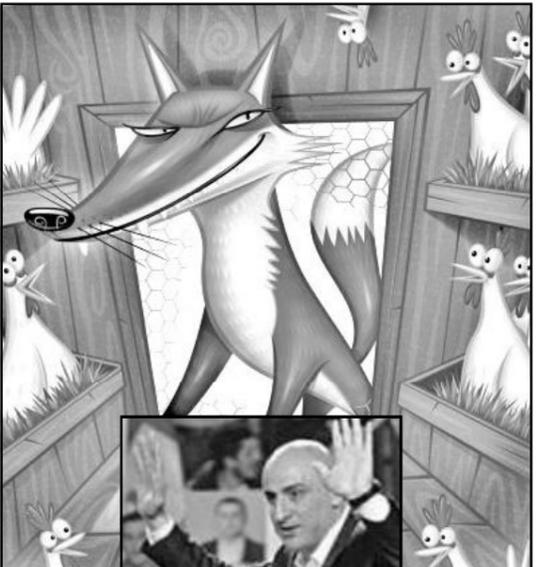
აბტიმციმულ რადაძცია, კარგი იქნება, თუ ამ ჩემს პატარა ბარათს შეუმცირებლად დამიბეჭდავთ.

დღეს ყველასთვის ცხადია და ნათელია, უსინდისობას ნამდვილად საზღვარი არა აქვს. ეს განსაკუთრებით ნაციონალისტურ იდეოლოგიას, რომელიც გაძლიერდა ქვეყნის ძარცვა-გლეჯით რაც ჩვენთვის, ანუ საზოგადოების (ხელისუფლებაზე რომ არაფერი ვთქვათ) უნიათობის ბრალია.

ამჯერად მხოლოდ მელიაზე მინდა ორიოდ სიტყვის თქმა. იგი, როგორც სააკაშვილის დანაშაულებრივი სროვის წევრი, წლების განმავლობაში აღსრულების ქალაქის ბიუროს ხელმძღვანელობდა (თუ ხელმძღვანელობა ჰქვია, იმისთანა თავმჯდომარეობას, როგორი თავმჯდომარეც ნიკა მელია ბრძანდებოდა). სრული პასუხისმგებლობით ვაცხადებ, რომ მელიას თაოსნობით არც ერთი საქმე დაზარალებულს სასარგებლოდ არ აღსრულებულა. ის მხოლოდ ტყუილი დაპირებებით იყო დაკავებული და ჩემსავით ძალიან ბევრი ადამიანი დარჩა, როგორც იტყვიან, პირში ჩაღამამოვლებული.

ახლა, იმის მაგივრად, რომ საერთოდ მორიდებოდა საზოგადოებრივ-პოლიტიკურ ცხოვრებას და ძველი ცოდვების გამოსასყიდად სადმე სპეციალისტის მიხედვით დაეწყო მუშაობა (თუკი აქვს რაიმე სპეციალობა და კომპეტენცია თავისი სპეციალისტის თვალსაზრისით), იგი ახალი მსუქანი საცხილოს ხელში ჩაგდებას ცდილობს — ქალაქის თავობას უმიზნებს, თბილისის მერობა სწავლია. როგორც ჩანს, მელიას თბილისი იმ კარმორღვეულ საქათმედ წარმოუდგენია, სადაც თავის ნებაზე ითარეშებს და დღემდე პასუხს უგებელ ნაციონალისტსაც ისევე ათარეშებს სამომავლოდ ხელისუფლების კვლავ ხელში ჩასაგდებად.

მაგრამ არა მგონია თბილისელები ისეთი ბუნებრივი ქათმები გამოდგნენ, რომ თავიანთი ქალაქი მელიას ჩაუფადონ ხელში და თავად კი საქათმეში განაგრძონ ცხოვრება. ერთადერთი, რა სარგებელიც მან ამ არჩევნებში

შეიძლება ნახოს, ჩემი აზრით, ალბათ, კვერცხები — იმის გვარის გასწვრივ ნულებს სახით რომ გააჩნდებიან უკვე ბევრი რამით ჭკუანასწავლი თბილისელი ამომრჩეველი, რომელთაგან ჩემსავით უთუოდ ბევრმა იცის, რა მატყუარა კარიერისტიც ბრძანდებდა ვაჟბატონი ნიკა მელია...

ასე რომ, კაცურ სინდის-ნამუსთან მწყრალად მყოფო არაპატივცემულო ნიკა, თბილისსა და თბილისელებს ნამდვილად არ გვჭირდება შენისთანა ცხრა თოკზე გადამხტარი ქალაქის თავი.

ჩვენ არწივები ვართ, დაფენილი ქათმები არ გვგონოთ, მაგრამ მელიას მაინც ვერ გენდობთ. **ბაიოზ ტურაბა**
პედაგოგი,
თბილისი.

სიტყვა თბილისის მოქალაქეებს

ამომრჩეველს ვპირდები...

2014 წლის ადგილობრივი თვითმმართველობის არჩევნებში „საქართველოს მწვანეთა პარტიიდან“ მაჟორიტარული საარჩევნო სისტემით ქ. თბილისის ვაკის რაიონში წარდგენილი საქართველოს მოქალაქის ბიძინა სავანაძის **ვიზიტა** ქალაქ თბილისის ვაკის რაიონის მოსახლეობას

ძალბა თბილისის საკრებულოს წევრად ჩემი არჩევის შემთხვევაში, ამომრჩეველს ვპირდები, პირნათლად შევასრულო: „საქართველოს კონსტიტუცია“, „ადგილობრივი თვითმმართველობის შესახებ საქართველოს ორგანული კანონი“, საქართველოს კანონი „საქართველოს დედაქალაქის — თბილისის შესახებ“, ქალაქ თბილისის საკრებულოს საქმიანობის პრინციპები და საკრებულოს წევრის მოვალეობანი, „თვითმმართველობის ევროპული ქარტია“, რომელთა შინაარსი ყველა ჩემი კონკურენტისათვის, მათ მიერ დღეისთვის დეკლარირებული დაპირებების შინაარსიდან გამომდინარე, უცნობია.

გაეროს ლტოლვილთა უმაღლესი კომისიის ყოფილი ეროვნული ოფიცერი, წითელი ჯვრის საერთაშორისო ორგანიზაციის მიერ ჩატარებული კონფერენციების მონაწილე, დევნილთა უფლებების დაცვის თაობაზე ტელეარხ „კავკასიის“ მრავალწლიანი რესპონდენტი და მრავალი პუბლიცისტიური წერილის ავტორი, თბილისში მცხოვრებ ოკუპირებული ტერიტორიებიდან იძულებით გადაადგილებულ პირთა უფლებების დაცვის უზრუნველსაყოფად საკრებულოს მიერ შესაბამისი ნორმატიული აქტების მიღების ინიციატივას მოვასხედ, და მერიისა და მისადმი დაქვემდებარებული სტრუქტურების მიერ ამ აქტების შესრულებას მკაცრ კონტროლს გავუწევ. მოკლედ, ოკუპირებული ტერიტორიებიდან თბილისში მცხოვრებ დევნილებს ჩემი სახით პროფესიონალი უფლებადამცველი ვყოფივარ.

თბილისის საკრებულოს წევრად ჩემი არჩევის შემთხვევაში, საკრებულოს იურიდიულ საკითხთა და ადამიანის უფლებათა დაცვის კომისიაში, უკეთეს შემთხვევაში — კომისიის თავმჯდომარის რანგში, ვიღებ, რაც მე, როგორც იურიდიულ მეცნიერებათა დოქტორს, 10-წლიანი სამოსამართლო პრაქტიკის მქონე იურისტს, საკონსტიტუციო კომისიის ყოფილ წევრს, სამართლის უმთავრეს დარგებში, მათ შორის ადამიანის უფლებების დარგში საქართველოსა და უცხოეთში გამოცემული სახელმძღვანელოების, მონოგრაფიებისა და მრავალი სამეცნიერო სტატიის ავტორს, ძალმიძს.

მაჟორიტართა სიაში შემოსაზე რიცხვი 6.

ღრმა პატივისცემით, ბიძინა სავანაძე

რედაქციისთვის: ბატონი ბიძინა სავანაძე საპარტიო დოქტორი, „ადამიანის უფლებათა ფილოსოფიური საზოგადოების“ დამფუძნებელი წევრი (ფედადა, აშშ), „სამართლისა და საზოგადოების“ დამფუძნებელი ასოციაციის წევრი (პარიზი, საფრანგეთი), სოციალურ მეცნიერებათა ხელმძღვანელი ზღვის სამეცნიერო ურუნალის სამეცნიერო საბჭოს წევრი (რომი, იტალია).

ბიძინა სავანაძე აღიარებულია როგორც ადამიანის საერთაშორისო უფლებათა განათლების დამფუძნებელი საქართველოში. მან გამოცხადდა საქართველოს ისტორიაში პირველი სახელმძღვანელო: „ადამიანის საყოველთაო უფლებათა სამართალი“. (ის. ნიუორიკის მეცნიერებათა აკადემიის ურუნალი „აბდეიტ“, მარტი, 2003 წელი).

ავაოხან, მართალია?

პიღუპ პრესულ გაყიდული „რუსთავი-2“

როგორც სანდო წყარო იუწყება, „რუსთავი-2“ მთელი თავისი აქტივობით (ყველა ხელისუფლების მიერ ჩამონგრეული მრავალმილიონიანი დაგვიანებების შედეგად საბაზისურად კომპანია „რუსთავი-2“-ს პასივები არ გააჩნია) ბიძინა ივანიშვილის ძმასთან დაახლოებული ბიზნესმენი ყიდულობს. ჯერ კიდევ 2013 წლის დეკემბერში გაგრძელდა ინფორმაცია, რომ ბიძინა ივანიშვილთან დაახლოებული ბიზნესმენი მარტოში აპირებდა ტელეკომპანია „იმედის“ შეძენას (ამ გარიგებასთან დაკავშირებული ერთ-ერთი მონაწილე ამ მასალის ავტორს პირდებოდა დახმარებას სატელევიზიო გადაცემის მომზადებაში). გაყიდვის შემდეგ შემოსული თანხა, რომელიც რუსთავი-2-ის ტექნიკური ბაზიდან გამომდინარე საკმაოდ დიდი იქნება, მთლიანად გადავა გიგა ბოკერიას მუხლის, თამარ ჩერგოლიშვილის ტელეკომპანია „ტაბულა“-ს გასაძლიერებლად. ასევე ის სარეკლამო პაკეტი, რომელიც დღეს „რუსთავი-2“ სატელევიზიო ბაზარზე ლიდერის პოზიციას ინარჩუნებს, მთლიანად „ტაბულას“ ფინანსურ უზრუნველყოფას მოხმარდება.

წყაროს ინფორმაციით, რუსთავი-2-ის ფაქტობრივმა მფლობელებმა გიგა ბოკერიამ და მისიელ სააკაშვილმა გადამწყვეტს, რომ მათი მიზნების განსახორციელებლად საჭირო არ არის იმდენი ურეიტინგო გადაცემის შენახვა, რაც დღეს „რუსთავი-2“-ის ეთერით მიწოდება მაყურებელს.

ყველა ზემოთ ჩამოთვლილი მიზეზიდან გამომდინარე, თამამად შეგვიძლია ვივარაუდოთ, რომ მალე „რუსთავი-2“ ახალი მფლობელის ხელში აღმოჩნდება.

სრულიად ლოგიკურია დაისვას კითხვა: თუ ბიძინა ივანიშვილს სურდა ჰქონოდა საკუთარი ტელევიზია, რატომ გაუქმდა მე-9 არხი. პასუხი ძალიან მარტივია: ბიძინა ივანიშვილი, იმ პერიოდში, როცა მე-9 არხი მაუწყებლობდა, იყო საქართველოს პრემიერ-მინისტრი. მას, როგორც უმაღლეს საჯარო მოხელეს, არ ჰქონდა უფლება, ჰქონოდა საკუთარი სატელეკომუნიკაციო საშუალება. ასევე ყველას კარგად გვახსოვს ბიძინა ივანიშვილის განცხადება იმასთან დაკავშირებით, რომ მეცხრე არხის კუთვნილი აპარატურა უნდა გადასცემოდა „საზოგადოებრივ მაუწყებელს“, რასაც არასამთავრობო ორგანიზაციებიდან საკმაოდ მკვეთრი წინააღმდეგობა მოჰყვა.

დღეს, როდესაც საქართველოს ყოფილი პრემიერ-მინისტრი აღარ არის საჯარო მოხელე, მას სრული უფლება მაქვს, დაამყაროს კონტროლი იმ ტელეკომპანიაზე, რომელიც დღევანდელი ხელისუფლებისთვის ყველაზე მთავარ ოპოზიციურ ძალას ეკუთვნის. ხოლო ტელეკომპანია „ტაბულა“, მიუხედავად იმ დიდი ფინანსებისა, რომელიც მობილიზებდა მის ყულაბაში მოხდებდა, საკმაოდ დიდი პერიოდის განმავლობაში ვერ შეძლებს იმ რეიტინგის მოპოვებას, რაც დღეს „რუსთავი-2“-ს გააჩნია. ასევე ტელეკომპანია „ტაბულა“ საზოგადოების ცნობიერებაში არცთუ ისე დადებითი იმიჯით ასოცირდება.

დაველოდოთ მოვლენების განვითარებას.

სოთა მარტაშვილი

კვირა, რომელიც გამოვიარეთ

საბარტოქელონის უკიდურესად არასასურველი მიმართულებით განვითარდა მოვლენები აფხაზეთსა და სამხრეთ ოსეთში; ჩვენმა უფლიადგენმა მეგობარმა რასმუსენმა ამერიიდან NATO-ს ნაცვლად ნატო-საზე ან შუშანიკზე იონებებო; ალასანიამ კიდევ ერთხელ მიმართა ნატოს; მოძვე უკრაინაში გრძელდებოდა უსასტიკესი სისხლიანი შეტაკებები სეპარატისტებსა და პატრიოტებს შორის; დააპატიმრეს ბიზნესმენი ლონიაშვილი; პრემიერი დარბაზში ირსათანახვევარს ესაუბრა ყურნალისტებს;

სასამართლო ოქროს მომზოვებელ კომპანიას საყდრი-სი-ყარალიანის საბადოზე მუშაობის უფლება შეუჩრდა...

წინასაარჩევნო პეპატაქვანი

რუმორც მოსალოდნელი იყო, გასული კვირა „ქართული ოცნების“ ავტორიტეტულმა წარმომადგენლებმა პრემიერ დარბაზში გამოსვლის შემდეგ „ჩვენ არც ერთ საარჩევნო ოქვში სხვა პოლიტიკური ძალის გამარჯვებას არ დავეუშვებთ“, ინტერნეტ-ტვიტის მონადომეს. თავის მხრივ, „ოცნების“ პოლიტიკურმა ოპონენტებმაც არანაკლები ძალისხმევა მონადომეს პრემიერის ამ, უკაცრავად პასუხსა და, როგორც ამოწმებამის სათავესად გამოყენებას.

მსოფლიო მნიშვნელობის მოვლენები კი თბილისიდან ოცი-ოდე კილომეტრის დაშორებით, მარნეულში განვითარდა: ადგილობრივი საოლქო საარჩევნო კომისიის თავჯდომარემ, თავისი წესიერებით, კაბინეტობითა და გულუბრყვილობით ცნობილმა კობა ასანიძემ სპეციალური განკარგულებით ადგილობრივი გამგებლობის კანდიდატობიდან მოხსნა ნაციონალური მოძრაობის წარმომადგენელი აშქედ იმამყულიევი - ბოლო ორი წლის განმავლობაში მას საქართველოში არ უცხოვრია.

ამასთან დაკავშირებით პარლამენტარმა ხათუნა გორიშვილმა საკმაოდ უცნაური განცხადება გააკეთა: „იძულებული ვარ, ვეწვას საჯაროდ განუცხადოდ, რომ მე, ხათუნა გორიშვილი, მიმდინარე წლის 12 მაისს მქონდა შეხვედრა პარლამენტის თავმჯდომარესთან თბილისში, იუსტიციის სახლში. მან გადმომცა მთავრობის დანაბარები, ხომ არ ვიფიქრებდით, მოგვეხსნა მარტულში კანდიდატურა და არ ყვარა ჩვენს კანდიდატს კენჭი“.

ქალბატონ გორიშვილის მტკიცებით, გამგებლობის კანდიდატს ნაცმოდრობიდან, პატივცემულ აშქედ იმამყულიევს, თურმე, მარნეულში ისეთი რეიტინგი აქვს, თვით ნუგზარ გვემულსაც (ნიკლაურს) რომ შეუძრდებოდა.

საქმეში ნაცმოდრობის დიდი ლიდერი, თითქმის ხელახლა გათბილისმერებული გიგი უგულავაც ჩაერთო, რომელმაც ყვირილით, პირგამებებული სახითა და მაგიდაზე მუშტების ბრახუნით „ვილაც ასანიძისგან“ გადამწყვეტილების შეცვლა მოითხოვა. მართალია, პატივცემულმა გიგიმ მოგვიანებით არაკორექტულობისთვის საჯაროდ ბოდიში მოიხადა, მაგრამ მისი ეს მოქმედება ძალიან ჰგავდა ჯეელი გიგის „კმარულ“ თავგადასავლებს.

იმის თქმას როგორ გაგებდავ, რომ ყოვლად უბინო ქალწულმა ხათუნამ იცრუა - იგი ალბათ, შეცდა. და ამ საბედინერო შეცდომისკენ მას უბიძგა პრემიერ დარბაზში მარტულში ნაჩქარევმა განცხადებამ - „ჩვენ არ დავუშვებთ...“ თუმცა, სიმართლესთან უფრო ახლოს იქნება, თუ ვიტყვი - პოლიტიკური დემავოგის უზადოდ მცოდნე გორიშვილმა შესანიშნავად გამოიყენა თავდაჯერებული პრემიერის ამჩატება.

სამწუხაროდ, ეს არ ყოფილა გასულ კვირაში პრემიერის ერთადერთი მძიმე ლინგვისტური შეცდომა - ყურნალისტებთან შეხვედრისას მან ისიც განაცხადა, „ქართული პოლიტიკურ სექტორში „ქართული ოცნების“ ღირსეული ოპონენტს ვერ ვხედავთ“.

სერიოზულმა პოლიტიკურმა ფიგურამ ასეთი რამ არ უნდა თქვას. ყველაფერს რომ თავი დავანებოთ, თუ ღირსეული მეტოქე არა გყავს, შესს გამარჯვებას ფასიც არა აქვს.

სხვათა შორის, აშქედ იმამყულიევს გარდა, საქართველოში ბოლო ორი წლის განმავლობაში, თუ არ ვცდები, მიწიუმ კიდევ ორ პერსონას არ უცხოვრია - კაკულიას და ჯიქიას, ფოთის და რუსთავის მერობის კანდიდატებს „ქართული ოცნებიდან“.

მარნეულის გარდა, გასულ კვირაში ფიზიკური დაპირისპირება მოჰყვა ნაცმოდრობის ლიდერების გამორჩევა ბათუმშიც. ამჯერად მუშტი-კრივი არგუმენტებად გიორგი ბარამიძემ მოიშველია.

ჩახლე პრაიმერს თვალებში...

მასშლი კვირა იმითაც იყო ღირსშესანიშნავი, რომ პრემიერი დარბაზში ირსათანახვევარს უსასტიკესი შეხვედა და მათ კითხვებს თითქმის ორსათანახვევარს განმავლობაში პასუხობდა. უცნაური აქ არაფერია - ყურნალისტების კითხვებს მსოფლიოს ყველა ცივილიზებული ქვეყნის პირველი პირი პასუხობს. ვერ გეტყვით, დიდი სიამოვნებით-მეთქი, მაგრამ მაინც, გონივრულთან და საქმიანთან ერთად, კითხვა შეიძლება პროვოკაციული, დემაგოგიური და ბრივეულიც კი იყოს, მაგრამ ადრესატმა მაინც ყველას უნდა უპასუხოს. ასეთია ცივილიზებულ სამყაროში მიღებული უღმობელი წესი.

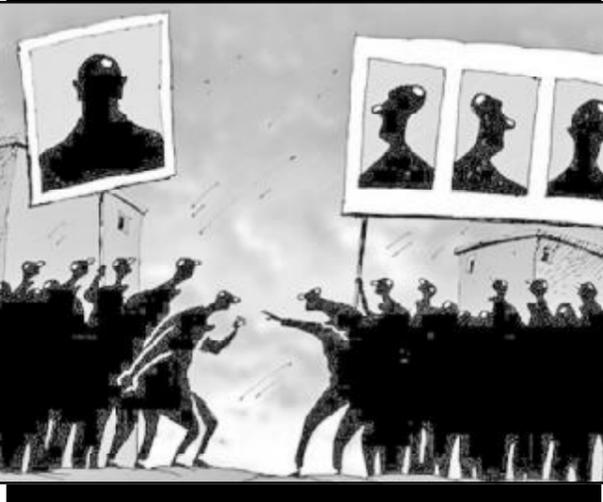
სასიამოვნოა, რომ ეს კეთილი ტრადიცია ნაციონალების ცხრანლიანი მონოლოგის შემდეგ საქართველოშიც აღდგა. ახლა მთავარია, ქართველმა თანამდებობის პირებმა კითხვაზე პასუხის გაცემა ისწავლონ. მათ შორის, დიპლომატიური პასუხისაც. იმ დონეზე მაინც, რომ სააკაშვილის საგარეო

რეო საქმეთა მინისტრ ვაშაძეს ასეთი რამ არ ათქმევინო: „ამ ხელისუფლების პოლიტიკური კრახი უახლოეს მომავალში გარდაუვალია და ამის გარანტი ირაკლი დარბაზშია“.

გასულ კვირაში შინაგან საქმეთა სამინისტრომ და მთავარმა პროკურატურამ ოფიციალურად გამოაცხადეს, რომ გახსნილია 2008 წელს დაზვერვის ოფიცრის პაატა ქარდავას მკვლელობა. განცხადებაში ნათქვამია, რომ იგი აფხაზეთის კუდ-ის მაშინდელმა უფროსმა, ამჟამად ენ. „ხურჩის ტერორისტული აქტის საქმეზე“ ბრალდებულმა რომან შამათავამ, მას შემდეგ, რაც მისგან სასურველი აღიარებითი ჩვენება ვერ მიიღო, ხელეშეკრული და თვალახვეული ნავით ზღვაში გაიყვანა, ფეხზე ბეტონის ფილა მიაბა, თავში ტყვია დაახალა და ზღვაში გადააგდო. საქმეში ფიგურირებს გუბერნატორი გუნავაც. საქმეზე კომენტარი გააკეთა პრემიერმა დარბაზშიც.

ამ ინფორმაციას მოჰყვა სერიოზული დაპირისპირება ზუგდიდში, ტრადიციული დედის გინებითა და ქვების სროლით. მოკლულის ახლობლები გუნავასა და, საერთოდ, ნაციონალური მოძრაობისგან არჩევნების მონაწილეობაზე უარის თქმას მოითხოვდნენ.

როსა უოკის-მომგვრელი პრაფერია

ნაცმოდრობის ლიდერებმა, რასაკვირველია, ამ მოვლენებს სიცრუე და წინასაარჩევნო დადგმული სპექტაკლი უწოდეს.

გასულ კვირაში გავრცელდა კიდევ ერთი მართლაც შემადრწუნებელი ინფორმაცია - სააკაშვილის ციხეებში დაბინავების ორგანოებით ვაჭრობდნენ! ასახელებენ სამედიცინო დაწესებულებასაც („ნიუ ჰოსპიტალი“), რომელიც თურმე, ამაში მონაწილეობდა.

ეს ამბავი მტკნარი სიცრუეც რომ აღმოჩნდეს, იგი მაინც დარჩება მძაფრ წინასაარჩევნო ანტირეკლამად ნაცმოდრობისთვის.

გასულ კვირაშივე დიდი ოდენობით „ფულის გათურების“ ბრალდებით დააპატიმრეს ბიზნესმენი ლონიაშვილი, უგულავას ქვისლი, რამაც ნაცმოდრობის ელიტაში ნამდვილი პანიკა გამოიწვია. თუ გავითვალისწინებთ, რომ ოფშორულ ზონაში დარეგისტრირებული ლონიაშვილის საიდუმლოებით მოცული ფირმის მეშვეობით, საგარაუდოდ, ნაციონალური მოძრაობა ფინანსდებოდა, პანიკის საფუძველი მართლაც არსებობს.

ამას დეტოლ გადადებდა სასამართლო პროცესისა, სადაც გიგი უგულავას თბილისის მერის თანამდებობაზე აღდგენის საკითხი უნდა განხილულიყო. მოტივი - პროცესზე პროკურორების გამოუცხადებლობა.

ალბათ, მოვლენათა ამგვარმა მსვლელობამ ათქმევინა ყოფილ მერს, დარბაზშიც ეშინია, რომ ერთხელაც იქნება მივალ და თვალზე ჩაფხედავო. იმედა, თავიდან „გაკმარებულ“ გიგის მისი კეთილისმსურველები ამ განზრახვას გადააფიქრებინებენ, თორემ დარბაზშილის თვლებში მან შეიძლება ისეთები ამოიკითხოს, ისეთები, რომ მტრისას!...

სინოლის სდომა და იქველი ფესტივალი

მასშლი კვირაში გამართა საქართველოს მართლმადიდებელი ეკლესიის წმინდა სინოდის სდომა, რომელსაც მორწმუნე მრევლი ერთგვარი შიშით, სოლო დანარჩენი საქართველო - დიდი ინტერესით ელოდა. საქმე ის გახლავთ, რომ სდომამდე კარგა ხნით ადრე ჯიუტად ვრცელდებოდა ხმები მისი უწმინდესობის, საქართველოს კათოლიკოს-პატრიარქის გადაადგომისა და ამ გადაწვეტილების წმინდა სინოდის სდომაზე გამოცხადების თაობაზე. რა თქმა უნდა, მსგავსი არაფერი მომხდარა. სამაგიეროდ, კიდევ ერთხელ დაგვრწმუნდით, რომ ძველ-

ბურად გამართულად მუშაობს ბოროტი ქორების გამავრცელებელი მანქანა.

რაც შეეხება წმინდა სინოდის სდომას, დაამონწეს პატრიარქის განცხადება და ლოცვა-კურთხევა ანტიდისკრიმინაციულ კანონთან დაკავშირებით, გამოარჩიეს ახალი მღვდელმთავრები ვეროპის, ამერიკისა და საინგილოსთვის და წმინდანად შერაცხეს პირველი მღვდელმთავარი იოანე.

კიდევ ერთი საინტერესო ინფორმაცია: 6, 7 და 8 ივნისს თბილისში, სპორტის სასახლეში დაგეგმილი იყო მსოფლიო ქრისტიანულ-ევანგელისტური ეკლესიის საერთაშორისო კონფერენცია სახელწოდებით „იმედის ფესტივალი“. საორგანიზაციო საკითხები წინასწარ შეთანხმებული იყო სპორტის სასახლის ხელმძღვანელობასა და შესაბამის უწყებებთან.

„ფესტივალის“ დაწყებამდე ერთი დღე გარკვევა, რომ თურმე სპორტის სასახლეში „ხანძარი გაჩენილა, არსებობს თაღის ჩამონგრევის ალბათობა და ამიტომ იქ ლონისძიების ჩატარება შეუძლებელია“.

„ფესტივალი“ მაინც ჩატარდა - დიდუბეში, ყოფილი „კიროვის კარხნის“ ტერიტორიაზე.

ვნუხვარ, მაგრამ უნდა ვალიაოთ, რომ სწორედ ამგვარი ფაქტები, საქართველოს, მის ხალხსა და ხელისუფლებას ცივილიზებული სამყაროს თვალში ევროპულ ფასეულობებზე მოლაყებ ველური ტომებით დასახლებულ ეგზოტიკურ ქვეყნად რომ წარმოაჩინოს.

გასულ კვირაში თბილისის საქალაქო სასამართლომ დააკმაყოფილა არასამთავრობო ორგანიზაციების სარჩელი და ოქროს მომზოვებელ კომპანიას საყდრისი-ყარალიანის ისტორიულ მალაროში მუშაობის უფლება შეუჩრდა. შეგახსენებთ, რომ მანამდე ხელისუფლების მიერ მოწვეულმა უცხოელმა ექსპერტებმა კიდევ ერთხელ დაადასტურეს, რომ აღნიშნული მალარო მსოფლიო მნიშვნელობის ისტორიული ძეგლია და მისი მეცნიერული შესწავლა აუცილებელია.

ტილო დარიალო...

ღბრიბლი საქართველოსთვის დიდხანს იყო ვეროპისკენ გასვლელი კარიბჭე. თავს ნუ მოვიტყუებთ - ის, რასაც ვეროპისკენ ფასეულობებს ვწოდებთ, თავის დროზე საქართველოში შეტერბურგის გავლით დარიალიდან შემოვიდა. ახლა ეს კარიბჭე ჩაკეტილია - პოლიტიკოსთა უგუნურებისა და ბუნების ქირვეულობის გამო. გასულ კვირაში დარბაზმა მყინვარზე მიწისქვეშა ბიძგები დააფიქსირა. სპეციალისტების მითითებით, ხეობაში განწმენდი სამუშაოები შესწავდა და პერსონალმა იქაურობა სასწრაფოდ დატოვა, თუმცა, კვირის ბოლოს სამუშაოები ისევ განახლდა.

ბუნება ალბათ გვაპატიებს შეცოდებებს და დარილის კარს სამუდამოდ არ ჩაგვიკეტავს. აი, პოლიტიკური ამინდის გამოდარებას კი პირი არ უჩანს. უკრაინაში ისევ გრძელდება უსასტიკესი შიდა დაპირისპირება, რაც საფრთხეს უქმნის, საერთოდ, უკრაინული სახელმწიფოს არსებობას და არა მხოლოდ მას.

რუსეთის ზურგმეცხვეით ევროპული კურსის გაცხადებისთანავე ორად გაიზარდა მოლდოვა, ტერიტორიების 20 პროცენტზე მეტი დაკარგა საქართველომ, უმძიმესი ტერიტორიული პრობლემების წინაშე აღმოჩნდა აზერბაიჯანი, დამოუკიდებლობა გამოაცხადა ყირიმა, „დამოუკიდებლობისთვის“ ხმალომებული იბრძვის უკრაინის აღმოსავლეთი...

საქართველოსთვის ძალიან არასასურველი მიმართულებით ვითარდება მოვლენები აფხაზეთსა და სამხრეთ ოსეთში. არსებობს იმის ვარაუდის საფუძველი, რომ ეს ადმინისტრაციული ერთეულები „დამოუკიდებელი რესპუბლიკების“ სტატუსით რუსეთის ფედერაციის შემადგენლობაში შეყვას მოითხოვენ. მით უფრო, აფხაზეთს უკვე მართავს რაულ ხაჯიმბას „ხელისუფლება“, ხოლო გასულ კვირას სამხრეთ ოსეთში გამართულ „საპარლამენტო არჩევნებში“ „ედინაია ასეტიამ“ საკმაოდ დიდი უპირატესობით გაიმარჯვა. მართალია, ევროკავშირი არ სცნობს ამ არჩევნებს, მაგრამ ეს ჩვენთვის დიდი ვერაფერი შეღავათია.

არავინ იცის, როდის „აფეთქდება“ ვითარება საქართველოს ეთნიკური სომხებითა და აზერბაიჯანელებით დასახლებულ რეგიონებში...

ვეუქრობ, ავის მომასწავებელია გასულ კვირაში გავრცელებული ინფორმაცია რუსული „ყაზტრანსგაზ თბილისის“ შესაძლო გაყიდვის თაობაზეც.

რაც მთავარია, საქართველოში არ არსებობს ერთიანი საზოგადოებრივი აზრი დამოუკიდებელი საქართველოს მომავალზე: ისტორიულ ტერიტორიებთან (აფხაზეთი და სამხრეთ ოსეთი) ერთად რუსეთთან და ევრაზიულ კავშირთან თანასწორუფლებიანი თანამშრომლობა, რეალური გასაღების ბაზრით სარგებლობა, ქვეყნის ეკონომიკური და სოციალური ვითარების სწრაფი გაუმჯობესება; თუ ისტორიულ ტერიტორიებზე საბოლოოდ უარის თქმა, ჯავახეთისა და ქართლის ნახევარზე მეტის დაკარგვის მტანჯველი შიში, ნატო-ევროპის მჭიდროდ დაგმანულ კართან უსასრულო ლოდინი და ვედრება - სეზამ, გაიღე!

თუ NATO გასულ კვირაში საქართველოს სამხედრო მინისტრის კიდევ ერთხელ შეთავაზებას გაითვალისწინებს და საქართველოში თავდაცვითი სისტემების განლაგებას დათანხმდება, რუსულ-ქართული ურთიერთობები კიდევ უფრო დაიძაბება, რაც ქართულ სახელმწიფოებრიობას ნამდვილად არ წაადგება.

კარგია ევროპელობა, მაგრამ იგი კარგია ცოცხალი, ჯანმრთელი, მძღარი ადამიანებისა და ბუნებაში რეალურად არსებული ქვეყნისათვის.

მოდი, ვიფიქროთ. ჩემს „რუსეთუმედ“ შერაცხვას და ცოცონზე დაწვას ყოველთვის მოვასწრებთ.

გასულ კვირაში შოკისმომგვრელი არაფერი მომხდარა...

წინასაარჩევნო პერიოდი, ფაქტობრივად, ფინიშის სწორ-ზე გაგვიდა. ოცდაათი პოლიტიკური პარტია თუ გაერთიანება „თავგადაკლული“ იბრძვის ქართველი ამომრჩევლის გულის მოსაგებად და საქართველოს გასაბრწყინებელი მანდატის მოსაპოვებლად.

გინდა-არ გინდა, „მწარე“ რეალობა ყოველგვარი გამაღი-დებელი შუშის გარეშე პირდაპირ გვაჩვენებს, რომ ამ მან-დატს ორი პოლიტიკური ძალა: კოალიცია „ქართული ოც-ნება“ და ნაციონალური მოძრაობა თავისუფლად მიიღებს, ხოლო რამდენიმე პოლიტიკურ სუბიექტს დიდი ძალისხმე-ვა დასჭირდება იმისთვის, რომ ადგილობრივი თვითმმარ-თველობის ორგანოებში დეპუტატთა ისეთი რაოდენობით წარსდგნენ, რომ ამ ორი ძალის მიერ შემოთავაზებულ ეკო-ნომიკურ თუ პოლიტიკურ გადაწყვეტილებებზე გარკვეუ-ლი გავლენის მოხდენა შეძლონ.

არადა, ბრძოლა მართლაც საკმაოდ მწვავედ მიმდინარე-ობს. ჩართულია ადმინისტრაციული, ფინანსური, მედიარე-სურსები. ამუშავებულია პროპაგანდის მანქანა, რომელიც რაღა დაგვიმართო და, ამომრჩევლის დაბნევის უფრო ემსა-ხურება, ვიდრე მათს მობილიზებას. მათგან უზენაესი ნების, საკუთარი არჩევანის თავისუფლად გაკეთების უფლების გა-მოყენებას.

წინასაარჩევნო დაპირებები, ფაქტობრივად, ერთიანია. ყველა სუბიექტი გვიპირდება ძირეულ ცვლილებებს, დასაქ-მებას, სოციალური პრობლემების მინიმუმამდე დაყვანას, ევ-როპულ ინტეგრაციას და.შ.

არადა, წინასაარჩევნო პერიოდს მშრალად რომ შევხედოთ, დავინახავთ, რომ ამომრჩევლის ინტერესები ძირეულად გან-სხვავდება ასარჩევთა ინტერესებისგან (რა თქმა უნდა, ამას ცალკეულ კანდიდატებზე ნამდვილად ვერ ვიტყვი).

დამერწმუნეთ, რომ ნებისმიერი „ფართომასშტაბურად“ მოაზროვნე მოქალაქე კი, რომელიც საარჩევნო უბანზე მი-დის, პირველ რიგში ხმას თავის პირად კეთილდღეობას აძლევს. მხარს უჭერს თავისი ოჯახის სტაბილურ შემოსა-ვალს, სიმშვიდეს და განვითარების პერსპექტივას (რა თქმა უნდა, „თავისუფლების ინსტიტუტებს“ და მათს მსგავს „მა-რადგამჭვირვალე“ ფანტიკოსებს, რომლებისთვისაც საქარ-თველო საექსპერიმენტო ლაბორატორიაა, არ გვულისხმობ).

პოლიტიკური პარტია კი, ცხადია, საკუთარ გაძლიერებაზე და საბოლოოდ ხელისუფლებაში მოსვლაზე ზრუნავს. დი-ახ, ხელისუფლებაში მოსვლაზე, და რაც არ უნდა უხეშად უღერდეს ეს ფრაზა, ასეა და ასეც უნდა იყოს. მთავარი ისაა, თუ როგორ იყენებს ხელისუფლებაში მოსვლის შემდეგ ხალ-ხისაგან მინიჭებულ უფლებას, მართოს ის ადამიანები, რომ-ლებმაც მას ხმა მისცეს.

ამ ფილოსოფიას და მრავალგზის დაწერილ ფრაზებს თავი დავანებოთ და საქმეზე გადავიდეთ. ვნახოთ, თუ რა ხდება საქართველოში, როგორ მიმდინარეობს საარჩევნო პროცესი და რა შედეგს უნდა დაველოდოთ.

დავინყოთ იმ პიარ-კამპანიიდან, რომელსაც პოლიტიკური სუბიექტები აწარმოებენ.

მიუკიბ-მოუკიბავად, პირდაპირ ვიტყვი, რომ წინასაარ-ჩევნო პიარის აბსოლუტურად ყველა პოლიტიკურ ძალას ძალიან სუსტი და უაზრო აქვს (ძალიან რბილად ვამბობ). ამაში ის კლიპებიც გვარწმუნებს, რომლებიც უფასო პოლი-ტიკური რეკლამის ეგვიდით გადის.

„იძებნება 100 ქარხანა“, გვაუწყებს შენუხებული ხმით ვი-დეორგოლის გამხმომანებელი და მაშინვე იწყებს მეორე რეკ-ლამა, რომელშიც კანდიდატი, რომლის პოლიტიკურ ძალასაც ის 100 ქარხანა უნდა აემუშავებინა, გაკეთებულ საქმეებზე, ქვეყნის მიერ წინ გადადგმულ უზარმაზარ ნაბიჯებზე გვე-საუბრება.

„ოცნება არ მოუშობს“, ისმის ეკრანიდან და უცებ ისევ და-საქმებული, ჯანდაცვაგაუმჯობესებული, განათლებაზე ხელ-მიმწვდარი ადამიანების ბენდიერი სახეები ჩნდება.

ეკრანზე მერობის მელოტი კანდიდატი თბილისური ნა-ბიჯებით ავტობუსში ადის, რომელიმე აქტივისტისთვის გა-მორთმეული „მეტრომანიტი“ ბილისი იღებს და მგზავრობის გაიაფებას გვიპირდება (აბსოლუტურად დარწმუნებული ვარ, თბილისის მერობის არც ერთი კანდიდატი საზოგადოებრივ ტრანსპორტში რამდენიმე წელია, არ მჯდარა).

მოკლედ რომ ვთქვა, უფასო პოლიტიკური რეკლამისთ-ვის განუთენილი დრო მსგავსი სისულელებით არის გა-ტენილი.

წესით ასეთი სარეკლამო ომი ნამდვილმა ოპოზიციურ-მა გაერთიანებებმა უნდა გამოიყენონ და ამომრჩევლის თავ-იანთი თავი განსხვავებულ ჭრილში წარმოუდგინონ, მაგ-რამ მათ ამის საშუალება არ ეძლევათ. ე.წ. „რეიტინგული“ ტელევიზიების თქვ-შოუებში მხოლოდ ნაციონალური მოძრაობის ლიდერები ჩანან, თანაც ისე „ლაშაზად და თბი-ლად“, რომ მაყურებელს უნებლიედ უჩნდება აზრი მკვლე-ლების, სადისტების და მძარცველების ცხრან ლიანი რეჟი-მი ცუდი სიზმარი ხომ არ იყო.

ხელისუფლების წარმომადგენლები მხოლოდ პოლიტიკურ დებატებში ლებულობენ მონაწილეობას, სადაც ნაციონა-ლური მოძრაობის წარმომადგენლები პირწმინდად ანად-გურებენ ოპონენტებს.

ერთ-ერთი არასამთავრობო ორგანიზაციის მიერ ჩატა-რებული მონიტორინგის შედეგად გაირკვა, რომ უფასო პო-ლიტიკურ რეკლამას ყველაზე მეტად „ქართული ოცნება“ იყენებს. მას თითქმის არაფრით ჩამორჩება „ერთიანი ნაცი-ონალური მოძრაობა“, ხოლო ნამდვილ ოპოზიციურ პარტი-ებს ძალიან მცირე ადგილი უჭირავთ და, ფაქტობრივად, მხო-ლოდ „ბურჯანაძე“ გაერთიანებული ოპოზიციაა“ და „კახა კუკავა არასამთავრობო ოპოზიცია“ ჩანან.

გავისხენოთ წინასაარჩევნო პერიოდში აგორებული სკან-დალები, რომლებიც ნამდვილად არ უშვებს წყალს არც „ოც-ნების“ და არც „ნაცების“ წისქვილს. ხელფასების და სახელ-ფასო დანამატების თემა, სამართლიანობის აღდგენა ქუჩაში, დანინაურებული ზონდერები, არეულობები რეგიონებში და.შ.

ქალბატონი ფინტიკოზას კიდევ პირთი პოზის პოლონი

მინისტრების განცხადებებიდან „გაირკვა“, რომ თურმე მათ უზარმაზარი „სახელფასო დანამატები“ (რა თქმა უნდა, სიტყ-ვა „უზარმაზარი“ რიგით ქართველი მოქალაქის გადმოსა-ხედიდან ვიგულისხმებ, თორემ, მათთვის შეიძლება ეს თან-ხები „სემინკის“ ფულია), არ აუღიათ და ეს ისეთი დარწმუ-ნებით განაცხადეს, რომ ბევრმა ადამიანმა გაიფიქრა, მე ხომ არ ამიღია შემთხვევით და არ მახსოვს, ხოლო ქალბატო-ნი თეა წულუკიანის განცხადება — „საჯარო სამსახურში თუ ხელფასები არ იქნება ადეკვატური, თუ საჯარო მოხე-ლვები, მათ შორის, პოლიტიკური თანამდებობის პირები არ მიიღებენ პრემიებს, საჯარო სამსახური ძალიან მალე გას-დება აბსოლუტურად უინტერესო და მას დატოვებენ კომ-პეტენტური კადრები“ საერთოდ ყოველგვარ ცინიზმს გა-დააჭარბა.

დღეს უკვე ისმის საკმაოდ მკვეთრი გამოხატუებები იმის შესახებ, რომ თუ ამ არჩევნებზე ძირეული გარდატეხა არ მოხდა, არ შეიცვალა ხელისუფლების დამოკიდებულება სამართლიანობის აღდგენასთან დაკავშირებით, ქუჩაში სამართლიანობის აღდგენა ფართო მასშტაბურ ხასიათს მიიღებს და პროცესები შეიძლება უმართავი გახდეს. ამ ფონზე ირაკლი ღარიბაშვილის მიერ გაკეთებული განცხა-დებები, რომ დაისჯება ყველა დამნაშავე, გამოთქმა „ფიცი მწამს, ბოლო მაკვირებს“ ჰგავს, რადგანაც ხელისუფლე-ბის მიერ გამოცხადებული მორატორიუმი, რომლის თა-ნახმადაც „უფლებადამცველი“ გოგა ონიანი, სამართალ-დამცველების შეკითხვებზე პასუხების გაცემის ნაცვლად, ვაზისუბანში მაჟორიტარობის კანდიდატის დაპირებებს იძლევა. ბუჟან გუნავა პრემიერ-მინისტრს პირდაპირ ეთერ-ში არამზადას უწოდებს და გიგი უგულავა მრისხანე გან-ცხადებებს აკეთებს (თანაც, ყველას კარგად გვახსოვს მარ-გველაშვილის დაპირება „კოპაბიტაცია 27 ოქტომბერს დამთავრდება“).

სხვა სკანდალურ თემებზე არაფერს ვიტყვი, უბრალოდ ვი-კითხავ, რომ ასეთი „მსუყე ლუკმის“ ხელიდან გაშვება იქ-ნებოდა? სამწუხაროდ, ოპოზიცია ვერ ახერხებს ხელისუფ-ლების მიერ „ანეული სატოპკეების“ გამოყენებას.

ამ რამდენიმე დღის წინათ „ქართული ოცნების“ საარჩევნო შტაბთან ერთი ნაცნობი შემხვდა, რომელიც წარმანიას აქ-ტიური მხარდამჭერია. როდესაც ვუთხარი, რომ პიარი სა-

ერთოდ არ გივარგათ-მეთქი, აგდებულად მიპასუხა: მართა-ლი ხარ, მაგრამ საერთოდ არ გეჭირდება პიარი.

სწორედ ეს ფრაზაა „ნაც-ქოცების“ იმ შესმატებულ-ული „ჟღერტულის“ შედეგი, რომელშიც სხვების ადგილი არ არის.

სწორედ ეს „ჟღერტული“ იქნება იმ შედეგის წინაპირო-ბა, რომელიც საინფორმაციო სააგენტო „თაიმერის“ გამო-კითხვით გამოჩნდა:

გამოკითხვაში: „ხვალ რომ თვითმმართველობის არჩევნები იყოს, ვის დაუჭერდით მხარს“ — სულ 892 პირმა მიიღო მო-ნაწილეობა.

ხმები კი მთავარ კონკურენტ კანდიდატებს შორის თით-ქმის თანაბრად გადანაწილდა.

„ქართული ოცნების“ თბილისის მერობის კანდიდატს და-ვით წარმანიას გამოკითხულთა 31,73% უჭერს მხარს, ანუ 283 ადამიანი.

მეორე ადგილზე ნიკა მელიაა. „ნაციონალური მოძრაო-ბის“ მერობის კანდიდატს გამოკითხვაში მონაწილეთა 29,93%, ანუ 267 ადამიანი უჭერს მხარს.

დიმიტრი ლორთქიფანიძე მესამე ადგილზეა. მას გამო-კითხულთა 24.66% ანდობს თბილისის მერობას.

საოცარია მაგრამ ფაქტია, რომ საქართველოს მოსახლეობა ივინყებს იმ ათწლიან რეჟიმს, ივინყებს იმ „აუხდენელ ოც-ნებებს“ და მაინც ვიღაცის სათართი თუ გაურკვეველი მო-მავლის იმედით აპირებს არჩევანის გაკეთებას. ეს ფაქტი მართლაც საინტერესოა.

არადა, კიდევ ძალიან ბევრი რამ არის მართლაც საინტე-რესო.

ძალიან მაინტერესებს, თუ თბილისში მერის არჩევნებზე მეორე ტური დაინიშნა და იქ ნაცების და სხვა ოპოზიციის წარმომადგენელი გავიდნენ, ვის მისცემენ ხმას „მოცნებე-ები“, და პირიქით, ვის მისცემენ ხმას ნაციონალური მოძრა-ობის წარმომადგენლები?

ასევე ძალიან მაინტერესებს, სჯერა თუ არა დავით ნარ-მანიას თავისი აქტივისტების გულწრფელობა. მაშინ, რო-დესაც ისინი მას თბილისის მერობის იდეალურ კანდიდა-ტად მოიხსენიებენ? სჯერა თუ არა, რადგანაც აბსოლუტურ-რად დარწმუნებული ვარ, რომ 2013 წლის 23 ნოემბერს ნარ-მანიას თბილისის მერობაზე წარდგენა სასაცილოდაც არ ეყოფოდა. აი, 24-ში კი ყველა აღფრთოვანებული უკრავდა ტაშს (გულში რას ფიქრობდნენ ნამდვილად ვერ დავწერ).

ძალიან მაინტერესებს, თუ რას ფიქრობს ტელეკომპანია „იმედის“ გადაცემა „პანორამაში“ გასულ ინგა გრიგოლიას მიერ მომზადებულ სიუჟეტზე. იმ სიუჟეტზე, სადაც ერთი ქალ-ბატონი თბილისზე და თბილისელებზე საკმაოდ არაკორექ-ტულად საუბრობს, ხოლო ნაცმოძრაობის ლიდერებს დავით ბაქრაძეს და გიგი წერეთელს ძალიან თბილად მოიხსენიებს და რომელიც შემდეგ youtube-დან გაქრა (სხვათა შორის, ამ გაქრობაზეც რას ფიქრობს, ისიც მაინტერესებს).

ძალიან მაინტერესებს როდის მოუვიდა თავში აზრად ნი-კანორ მელიას საზოგადოებრივ ტრანსპორტზე ტარიფების გაიაფება და გიგი უგულავას საწვავზე აქციზის დაწვევა? დაიძინეს და დაესიზმრა, ასეა საჭიროო? (არადა, როცა ეგ „სიზმარი ნახეს“, მერია ჯერ კიდევ მათ ხელში იყო).

კიდევ ბევრი რამე მაინტერესებს, მაგრამ, სამწუხაროდ, ვიცი, რომ პასუხებს ვერ მივიღებ და ამიტომ ჩუმად ვარ.

არადა, ეს არჩევნები, უპირველეს ყოვლისა, ტესტი მგო-ნია. როგორც ქართველი საზოგადოების მიერ საკუთარი ნე-ბის გამოხატვის უნარის შემავსებელი ტესტი, ასევე ქარ-თული დემოკრატიის განვითარების მაჩვენებელი ტესტი, იმ დემოკრატიისა, რომლის გამოცდაც 2012 წლის 1 ოქტომბერს მართლაც ღირსეულად ჩავვაბრეთ.

რაც შეეხება არჩევნების მოსალოდნელ შედეგებს, საპარ-ლამენტო უმრავლესობას ნამდვილად სურს, რომ ნაციონა-ლური მოძრაობა მთავარ ოპოზიციურ ძალად შეინარჩუნოს. სურს, თუნდაც იმ მარტივი მიზეზის გამო, რომ ძალიან ად-ვილია ასეთი ბნელი წარსულის მქონე ოპონენტის ნებისმიერ საკითხზე დამუნათება. ადვილია სხვადასხვა გადანაცვლე-ლებებზე ვაჭრობა და.შ.

და სწორედ იმიტომ, რომ ხელისუფლება გამოვიდეს იმ ხიბ-ლიდან, რომელშიც დღეს არის, სწორედ იმიტომ, რომ ჩვენი მომავალი არ იყოს საეჭვო პოლიტიკური გარიგებების შედეგი, სწორედ იმიტომ, რომ საქართველოში პოლიტიკურმა პრო-ცესებმა ფერი იცვალოს, საჭიროა დამნაშავე პოლიტიკური ორგანიზაციის ჩანაცვლება მესამე ძალით და ყველა პოლი-ტიკოსისთვის იმის ჩვენება, რომ შეუცვლელი არავინ არის. შე-უცვლელი არავინ არის და ამ ცვლილებებს არა ერთი კაცის ნება, არამედ ქართველი ხალხის სურვილი ახორციელებს.

წინააღმდეგ შემთხვევაში ქართველი ამომრჩეველი და, სა-ერთოდ, საარჩევნო პროცესი დამეგობრება იმ ქალბატონ ფინ-ტიკოზას, რომლისგანაც მუსიკის შემქვეთი მხოლოდ პოზის შეცვლას თხოვს.

ზინა ბაგარიძე

ალიანსალიანი

ქვიხხეთილავი საბურკი-ზანტაფონის გვირაბის მშენებლობას აპროტესტებენ

რომში „ინტერპრესნიუსის“ ადგილობრივი კორეს-პონდენტი იტყობინება, აღნიშნული სამუშაოები ორი წე-ლია გრძელდება, რის შედეგადაც, მოსახლეობის ინფორ-მაციით, 80-მდე საცხოვრებელი სახლი დაზიანდა. ადგი-ლობრივების თქმით, გვირაბის სამუშაოებზე აფეთქება ყო-ველდღე ხდება, რის შედეგადაც 50 სახლი საცხოვრებლად უკვე უფარგისია.

ადგილობრივების თქმით, ტენდერში გამარჯვებული ჩი-ნური კომპანია თავდაპირველად მათ კომპენსაციებს პირ-დებოდა, თუმცა, კომპენსაცია დღემდე არ მიუღიათ. ისინი

მიყენებული ზარალის ანაზღაურებას მოითხოვენ. ამასთან, ქვიხხეთის მოსახლეობამ საინიციატივო ჯგუფი შექმნა. ისინი სამშენებლო ობიექტის შესასვ-ლელში, კარვების გაშლასა და უფადო აქციის დაწყე-ბას აპირებენ.

საინიციატივო ჯგუფის ხელმძღვანელებმა საქართვე-ლოს მთავრობას ულტიმატუმი წაუყენეს. მათი თქმით, თუ აქციის დაწყებიდან სამ დღეში მათი მოთხოვნა არ დაკმა-ყოფილდება, აქციის მესამე დღეს, პროტესტის უკიდურეს ფორმას მიმართავენ და კარვებში შიმშილობას დაიწყებენ.

საით მივდივართ?

რამდენიმე წელიწადი უკან შეხვედრის ფილმის „ჯარისკაცის მამის“ დასაწყისში მთავარი გმირის მახარაშვილის ფიქრებში გახვეწილი სახე გამოსცნდა, ცოლს რომ პასუხობს – მივდივარ და მივდივარ. შვილის საძებნელად ფრონტზე წასვლა მამამ მთელი სიგრძე-სიგანით გაითავისა სამამულლო ომის საშინელებანი, შვილსაც მიაგნო, თუმცა, გვიან, ბერლინში, ომის დასასრულს, მომავლადეს, სასიკვდილო ტყვეთა განგებულს.

მახარაშვილმა იცოდა, რისთვის მიდიოდა ომში; იცოდა, რომ შვილსაც ნახავდა და გამარჯვებულად დაბრუნდებოდა მშობლიურ კახეთში. იმ თაობამ იცოდა, რისთვის იყო მოსულს ამ ქვეყნად; იცოდა სამშობლოს, საკუთარი კუთხის, ქალაქის, სოფლის ფასი; იცოდა, რომ სამშობლოსთვის თავდადება იყო საქართველო. და ეს არ იყო ტყუილი, მოჩვენებითი პატრიოტიზმი.

სამშობლოს სიყვარული, მისთვის თავდადება იგრძობოდა ყველგან, ფრონტის ხაზზე და ზურგში – არანაკლები გმირული შრომის დროს ქარხნებსა და ფაბრიკებში. მაშინ, ვერავინ წარმოიდგენდა, რომ მრავალი წლის შემდეგ, თუმცა, ისტორიისთვის არც ისე მრავალის, პატრიოტული სულისკვეთება, შემართება, სამშობლოს სიყვარული, ფსევდო სიყვარულით, მერკანტილიზმით, საკუთარი კუჭის ამოყორვის ცნებით შეიცვალა.

სამამულლო ომის დამთავრებიდან 69 წელიწადი გავიდა. ამ ხნის განმავლობაში ბევრი რამ შეიცვალა არა მარტო მსოფლიოში, არამედ ყოფილ საბჭოთა კავშირშიც. შეიცვალა არა სასარგებლოდ, არამედ საავალალოდ. დაშლილი საბჭოეთის ნასახლარზე აგერ უკვე 20 წელიწადზე მეტია დამოუკიდებლად შენდება ყველა ყოფილი საბჭოთა რესპუბლიკა – გაჭირვებით, გაუსაძლისობით, მაგრამ მაინც.

ამ ხნის განმავლობაში ძნელად თუ რომელიმე მათგანმა მიაღწია თვალსაჩინო წარმატებას, თუნდაც ისეთს, რაც ჰქონდა. ეს, კი იმის მაუწყებელია, რომ ის „ავადსახსენებელი“ კავშირი, არც ისეთი „ავი“ ყოფილა, როგორსაც დღევანდელი პოლიტიკოს-ექსპერტობა ხატავს.

ბევრი ითქმის და იწერება წარსულზე – მხოლოდ ნეგატიური. იმ ცხოვრებაგამოვლილი გაკვირვებულნი შეჰყურებენ ახლების თავდასხმებს წარსულზე და ვინაიდან მოკლებულნი არიან საჯარო განცხადებების გაკეთების შანსს, ერთმანეთში გულისტკივილი აღნიშნავენ, ახალი თაობის აგდებულ დამოკიდებულებაზე მამა-პაპათა მიმართ.

მენშევიკური ხელისუფლების ერთ-ერთი მინისტრი გრიგოლ ლორთქიფანიძე თავის ნიგნში „ფიქრები საქართველოზე“ წერდა: **„მამათა და შვილთა იდეური ბრძოლა ყოველთვის იმით ხასიათდებოდა, რომ პირველი მუდამ დოგმატიკურად, ორთოდოქსულად ბუზღუნებენ და განგაშობენ, პანიკას ექლავიან, არიკას, ვინ ხართ მამაში, გაფუჭდა დრო და ახალი თაობა, ქვეყანა იქცევა. ხოლო მეორე კი – რევოლუციურ-დოქტრინალურად მამლაყინობენ, მამებს ცხვირს უზბუზუნენ, მათი დამყავებული და რუტინიერობით აღშფოთებული არიან. ნამდვილ და საბრძოლველ ისტორიის დასაწყისის თავის დაბანძობიდან ანგარიშობენ“.**

თითქმის ასი წლის წინათ ნათქვამი ეს სიტყვები ზედგამოჭრილია სააკაშვილისა და მის ნაცებზე. მათმა აგდებულმა დამოკიდებულებამ მამების მიმართ უმძიმეს ვითარებაში ჩააყენა საქართველო.

დაიხ, მამებისა და შვილების ომი კაცობრიობისთვის არახალია, თუმცა, სიმწვავე ამ ომისა დამოკიდებულია აღზრდაზე, გულისხმიერებაზე, უფროსისადმი პატივისცემით მოპყრობაზე, ახლის მიერ ძველის განვლილი ცხოვრების ობიექტურ შეფასებაზე და არა სხვათა (ამ შემთხვევაში სხვა ქვეყნების) გულის გასახარად, თერმანეტულ ლანძვარზე. ახალგაზრდა თაობა ვერ ამჩნევს, რომ სხვა ქვეყნებზე აყოლა ცუდის მომასწავებელია, მით უმეტეს, როდესაც იმ სხვა ქვეყნებს შენი ქვეყნის მყარად დგომა სულაც არ აქვს გეგმაში.

დასავლეთი, მათ შორის აშშ, ყოველთვის იყო და იქნება ეგოისტურად განწყობილი სხვათა მიმართ, თან პრაგმატულად, სულ იმის მაფიქრალი, რა გამოდგება სხვისგან. მან არ იცის სხვისი ტრადიცია, კულტურა, წესჩვეულება, ვინაიდან მას ეს არ სჭირდება. რაც მას სჭირდება, არის ის, რასაც გვერდობის ლოზუნგი: „მიიღე ამერიკული ცხოვრება“.

დასავლეთის ნამდვილი სახე დამოუკიდებლად ცხოვრების უნამ დაღვინახეთ და შევამჩნიეთ, რომ ის სულაც არ არის მიდრეკილი ჩვენი დამოუკიდებლობის განსამტკიცებლად – პირიქით, ყველაფერს ღონობს ჩვენს მისაბმელად, იმ თუკის კისერზე გამოსანასკვად, მორჩილ თუ ნაკლებ მორჩილ პირუტყვს რომ აბამენ, თან ისეთი ფარისევლური რიტორიკით, ევროკომისარმა ბაროზუმ რომ იკადრას საქართველოს პრემიერ-მინისტრ ღარიბაშვილის მიღების დროს:

„პატარა ქვეყნებს უნდა ჰქონდეთ შესაძლებლობა, შევიდნენ ევროკავშირის ბაზარზე და გაყიდონ საკუთარი პროდუქცია“. კეთილი,

მაგრამ რა სახის პროდუქციას აწარმოებს საქართველო, რომელიც კონკურენციას გაუძლებს და ფეხს მოიკიდებს ევროპაში? იცის თუ არა ბაროზუმ, რომ მსგავსი პროდუქცია საქართველოს არა აქვს? შეიძლება იცის, მაგრამ მას რა, ერთ თვეში თავს დაგვიკრავს და წავა, ისე, როგორც ცნობილი ბრიუსელელი ბიუროკრატები.

ევროკავშირის გადაწყვეტილება აღმოსავლეთის პარტნიორობასთან დაკავშირებით, რომ მხოლოდ პოლიტიკური პროექტია და არა ეკონომიკური, თვალსისაცემი სინამდვილეა, მაგრამ დღევანდელი ხელისუფლება ისე უყურებს ამას, თვალში თითს არ ამოისვამს და მზად არის, დაბრმავდეს.

მახარაშვილისა არ იყოს – ესენიც მიდიან და მიდიან, ჯიუტად, დაუფიქრებლად, ყოველგვარი პოლიტიკურ-ეკონომიკური გათვლებების გარეშე. მიდიან დასავლეთში, ისე, როგორც მახარაშვილი, მაგრამ მამის სვლას ჰქონდა კონკრეტული მიზანი. ამათ სვლაში არც კონკრეტული ჩანს და არც ხვალინდელ დღეზე ფიქრი.

საქართველოს მოსახლეობა რომ ჭურშია „რუსთაივი-2“-ის, „იმედის“, „მასტროს“, „პირველი არხის“ და, რაც მთავარია, პოლიტიკოს-პოლიტიკოლოგთა შემხედვარე, ფაქტია, მაგრამ ისიც ფაქტია, რომ პოლიტიკოს-

რიულად მოითხოვენ ევროკავშირის გადაკეთებას, წინააღმდეგ შემთხვევაში ამ კავშირში ყოფნა-არყოფნის რეფერენდუმს გაართობენ იმუქრებით მომავალ წელს.

ევროპარლამენტის არჩევნებში მოსახლეობის დაბალი პროცენტის მონაწილეობა აშკარა მაჩვენებელია იმისა, თუ რა დამოკიდებულება შექმნილი ამომრჩევლებსა და ბრიუსელს შორის. როგორც ჩანს, ევროკავშირმა ამოწურა ის შესაძლებლობები, რომლებზეც იყო დაყრდნობილი – ეკონომიკური ინტეგრაცია და გადავიდა პოლიტიკაზე.

ევროპარლამენტის არჩევნებმა გამოავლინა ევროსკეპტიკოსთა დამოკიდებულება ევროკავშირისადმი, რომელსაც, მომავალი ხუთწლიანი მუშაობის პერიოდში, სერიოზული პრობლემები შეექმნება და რომელმაც სრულიად თავისუფლად შეიძლება მოახერხოს ამ კავშირის დაშლა ან კარდინალურად გადაკეთება.

აღმოსავლეთ ევროპის თანამშრომლობაც მეტადრე პოლიტიკური გადაწყვეტილებაა, ვიდრე ეკონომიკური. მისი მიზანი მარტივია – კავშირის საზღვრების გაფართოება და რუსეთის ირგვლივ უკვე მტრულად განწყობილი ქვეყნების დაახლოება.

გაფართოების თემას ნეგატიურად გამოცხადებულ გერმანიის ყოფილი კანცლერი ჰელ-

მოლოდინად ქსეული სამართლებლო

პოლიტიკოლოგობაც ჭურშია. როგორც ჩანს, მათ ერთი თვალის არ შეუვლიათ „ევრონიუსის“ ან „ბი-ბი-სის“ გადაცემებისთვის, განსაკუთრებით ახლა, როდესაც 22-25 მაისს ევროპარლამენტის არჩევნები მიმდინარეობდა. თვალის რომ შეველოთ იმ უმძიმეს კადრებისთვის პორტუგალიაში, რუმინეთში, ბულგარეთში, საბერძნეთში ან სხვაგან რომ ხდება, სხვაგვარად უნდა ეფიქრათ. თუმცა ამის იმედი ნამდვილად არ მაქვს. ეს ხელისუფლებაც ისე, როგორც წინა ვაშინგტონ-ბრიუსელის დირექტივებით მოქმედებს და სულაც არ აინტერესებს საკუთარი ქვეყნის ბედი, განსაკუთრებით მომავალი.

დავსვათ კითხვა – რამდენ ხანს იარსებებს ევროკავშირი ან ნატო? ქართული პოლიტიკის მიხედვით – სამარადისოდ, მაგრამ არაფერია მარადიული ამ წუთისთვის. ევროკავშირში მძიმე ეკონომიკური კრიზისი მძინვარდება, თან ისეთი, ბოლო რომ არ უჩანს, რაც თავისთავად იწვევს უკმაყოფილებას 28 ქვეყნის 500-მილიონიან მოსახლეობაში.

ზემოთ ჩამოთვლილ ქვეყნებში უმუშევრობა კატასტროფულ ნიშნულს მიაღწია. პორტუგალიელი რომ იტყვიან – გაიზარდა ნაგავში მქექავთა რაოდენობა, რაღაცას ნიშნავს. ანდა ბულგარეთი ავიღოთ – „ევრონიუსის“ კორესპონდენტის კომენტარებით – უღარიბესი, ჩამორჩენილი, გაჩანაგებული, უმუშევარი ქვეყანა. ანალოგიური ვითარება საბერძნეთში, სადაც ევროკავშირმა, განსაკუთრებით გერმანიამ ისეთი ეკონომიკური ქამარი შემოუჭრა ამ ქვეყანას, ლამის სულ ამოხადოს. ბერძენი ჟურნალისტის განმარტებით, გერმანიისგან მიღებული ფინანსური დახმარების შედეგად საბერძნეთმა 120 მილიარდი ევრო იზარალა, ანუ გერმანიამ უფრო მეტი სარგებელი ნახა საბერძნეთის ფინანსურ დახმარებაში, ვიდრე ამ უკანასკნელმა.

აფუს, საბჭოთა კავშირი – უფასო დახმარება და ხელის განვდა, ამ კავშირისთვის ჩვეულებრივი რამ იყო. 28 ქვეყნიდან ცოტა თუ არის იმ კავშირის ამ სახით შენარჩუნების მომხრე. ევროპის ქვეყნების მემარჯვენე ძალევი კი კატეგორიულად მოითხოვენ ევროკავშირის დაშლას. მათ დიდი ხანია ნოსტალგია სტანჯავთ სუვერენიტეტზე, ვალუტაზე, საკუთარ პოლიტიკაზე. საკუთარზე და არა ბრიუსელურზე.

ნიდერლანდების მემარჯვენე პარტიის ლიდერი ვილდერსი აცხადებდა – ნიდერლანდებს არ უნდა მართავდეს ევროკავშირიდან მოვლენილი შვედი კომისარი, რომელიც ჩვენ ხალხს არ აუროსიანია.

წარმეულ სუვერენიტეტზე ლაპარაკობენ ბრიტანეთის სხვადასხვა პარტიები, მათ შორის კონსერვატორებიც, რომლებიც კატეგო-

რადი უმადრი, რომელიც თვლის, რომ მოლოდინს, საქართველოს, უკრაინას და მანამდე განვრცობულ აღმოსავლეთ ევროპის ქვეყნებს არაფერი ესაქმებათ ევროკავშირში. შმიდტის აზრით, უკრაინის საკითხი სერიოზოდ არ უნდა დასმულიყო, რუსეთიდან გაომოდინარე, ხოლო საქართველოს – აფსურსადია, ვინაიდან ის ტერიტორიულად სულაც არ არის ევროპის კონტინენტზე.

შმიდტის პოლიტიკოსია, ვის სიტყვას ფასი აქვს არა მარტო გერმანიაში, არამედ მსოფლიოშიც.

დავუბრუნდეთ ბაროზუს. მისი მიხედვით, ჩვენ აყვავდებით ევროკავშირთან თანამშრომლობით. კეთილი, მაგრამ აყვავდნენ ბულგარელები, რუმინელები, სხვები, რომლებიც კარგა ხანია ევროკავშირშიც არიან და ნატოშიც? ამ გაჩანაგებული ქვეყნების შემყურეს, რკინის გული უნდა ჰქონდეს საქართველოსთვის აყვავების სანინასწარმეტყველოდ, უფრო სწორად, გული, საერთოდ არ უნდა ჰქონდეს.

უკრაინის მაგალითიდან გამოვლინარე, აშკარაა გულგრილობა და, რაც მთავარია, ლიტონი დაპირებები, ფაქტებს გადახედეთ: უკრაინისთვის ვითომდა გამოყოფილი 11 მილიარდი ევროდან, პრემიერ-მინისტრის მოვალეობის შემსრულებელ იაცენიუცს, მხოლოდ 500 მილიონი ევრო არგუნეს, ხუთასს მერე მოგვცითო. დანარჩენი 10 მილიარდი?!

ბრიუსელ-ევროკავშირის მზაკვრული გეგმით, ისეთი ამბავი დატრიალდა უკრაინაში, არავინ რომ არ მოელოდა, ცხადია, გარდა ვაშინგტონ-ბრიუსელისა. უკრაინაში დაიწყო ქვეყნის დაქუცმაცება-გაჩანაგების პროცესი და მის შეჩერებას ვერც პოროშენკო შეძლებს და ვერც სხვა. ახალი სახელმწიფო ნოვოროსია, რომელიც დონეცკმა და ლუგანსკმა შექმნეს, უკრაინის სხვა რეგიონებითაც გაფართოვდება და მსოფლიო მიიღებს ახალ 20 მილიონიან ქვეყანას, რუსეთის მიმართ ლოიალურად განწყობილი და არცთუ მეგობრულ დასავლეთისადმი.

საკითხავია – რუსეთის წინააღმდეგ აგორებული გეგმიდან, ვინ მიიღო დივიდენდი – დასავლეთმა თუ რუსეთმა? მიუხედავად დანესებული ანტირუსული სანქციებისა და

პროპაგანდისტული ომისა, რუსეთმა მიიღო ყირიმის და შესაძლოა – აღმოსავლეთ უკრაინაში აღმოცენებული ახალი სახელმწიფო.

მოიგო აშშ-მა, რომელიც მჭიდროდ მიუახლოვდა რუსეთის საზღვრებს და რომელიც მუდმივი სამხედრო ბაზების განლაგებას აპირებს აღმოსავლეთ ევროპის ზოგიერთ ქვეყანაში.

წაგო უკრაინამ და თანაც ისე, რომ მისი გამოსწორება, ფაქტობრივად, შეუძლებელია.

უკრაინის მაგალითმა ნუთუ არ უნდა დაგვაფიქროს? მაგრამ, როგორც ჩანს, ქართველი პოლიტიკოსები, იმ გამონათქვამისა არ იყოს – ურემი რომ გადაბრუნდება, გზა მერე გამოჩნდება, ურემის გადაბრუნებას ელოდებიან. ეს ურემი 2008 წელს ერთხელ უკვე გადაბრუნდა.

როგორც ჩანს, ისე ვერ გადაბრუნდა, თვალზე ბინდმორეულ ქართულ პოლიტიკას რომ დაენახა. ახალი გადაბრუნებაა საქართველო და ამისთვის იღვწიან საოჯახო იჯარაში შემპული ფანჯიკიძე-ალასანია. პირველმა ახლანახსნ გვაუწყა, რა ბედნიერებაა ევროკავშირის ასოცირებული წევრობა, მეორემ კი – აშშ-ს სთხოვა რაკეტსანინაღმდეგო სისტემების საქართველოში განთავსება.

„ქვეყანას უნდა ჰქონდეს თავდაცვითი სისტემები“, – ბრძანა ფანჯიკიძემ. და ერთი წუთითაც არ დაფიქრებულა, რას მოიმოქმედებს რუსეთი ამ სისტემების გასანეიტრალებლად. არც იმაზე დაფიქრებულა, რომ ანტისარაკეტო სისტემების განლაგებით, ერთი ციციქნა საქართველო რუსული რაკეტების მიზანში აღმოჩნდება. მისმა სიძემ ალასანიამ კი უკმუნად ისიც თქვა, ვინც ამ საქმის წინააღმდეგია, დინების სანინაღმდეგოდ ცურავსო.

ახლა ორივე ელის ერთი, ასოცირების ხელშეკრულების გაფორმებას, მეორე უელის ნატოს სამიტზე – „მამზე“ უკეთესის მიღებას. ამ ორივე შემთხვევაში ვაშინგტონის მხარდაჭერასაც მიიღებენ, მხარზე ხელის შემორტყმით (ამერიკულად) და ხვეწნა-კოცნით.

და როდესაც ესოდენ თვალწინამატიცი პერსპექტივაა, ვისღა ახსოვს რუსეთის საგარეო საქმეთა სამინისტროს ოფიციალური განცხადება რაკეტსანინაღმდეგო სისტემების საქართველოში განთავსებასთან დაკავშირებით?

ივინის ბოლოს საქართველო „გაბედინერდება“ ასოცირებული წევრობით. თუ როგორ, ურემი რომ გადაბრუნდება, მერე დავინახავთ, მაგრამ გვიანი ხომ არ იქნება? ამას წინათ დემოურ გიორგულიძე წერდა: **„ევროკავშირში არა საქველმოქმედო ორგანიზაცია, რომ მოგიაროს, გაჭამოს, გასვას, აქ შემოვიდეს, ფული მოგიტანოს, იმუშაოს, პროდუქცია შექმნას და გაჩინოს? ამიტომ, ძალიან სერიოზული ანგარიშის შემდეგ მივდივარ დასაკენამდე, რომ თუ საშინაო ეკონომიკური პოლიტიკა არ შეიცვალა, მაშინ ამ ხელშეკრულებსადაც მოლოდინი გადამიტეხულია, რადგან მსოფლიოს ერთ-ერთი უდიდესი მოცულობით ბაზარზე გასატანი არაფერი გაქვს, ვერც შევადგ მთავარ“.**

სრულიად ვიზიარებ ბატონ დემურის მუდამ საინტერესო და საყურადღებო მოსაზრებას, მაგრამ ვინც უნდა იზიარებდეს, იმას თვალის აქვს დაბრმავებული, ყურები დასმული. ის მხოლოდ თავისაზე ფიქრობს და არაფრად ადარდებს ქვეყანას. მას ვერაფრით გაუთავისებია, რომ თავისუფალი ვაჭრობა და ევროპული საქონელი ძირში მოთხრის ადგილობრივს და ისეთ კონკრეტულს შეუქმნის, მამაზეციერეც რომ ვეღარაფერს ილონებს. ამისთვის იბრძვის ევროკავშირი – ახალი ბაზრების ათვისებისთვის, თავისის შენს თავზე მოხვედრისთვის და არა იმისთვის, რასაც ბაროზუ ბრძანებდა – პატარა ქვეყანას დიდ ბაზარზე შესვლის შანსი გაუჩნდებოდა.

პერიეს, ევინის, ფრანგულ-იტალიურ-ესპანური ლევიების პატრონ ევროპაში გაიხარებს ქართული ბორჯომი და ღვინო?

სადაც გაიხარა, იმას ცნობილი, მასთან ურთიერთობის გაფუჭებით, დაუფიქრებელი ტლიკონით და არანაკლებ დაუფიქრებელი ქმედებით. გადახედეთ ბოლო მონაცემებს. წლის დასაწყისიდან მაისამდე საქართველომ რუსეთს 13.3 მილიონი ბოთლი ღვინო მიანოდა, რაც ღვინის ექსპორტის 70%-ია. შარშანდელთან შედარებით, ექსპორტი 180%-ით არის გაზრდილი და ზრდარუსეთზე მოდის. დაიწყო ბოსტნეულის და ხილის შეტანა რუსულ ბაზარზე და ამ დროს გამაღვიანებული ანტისარაკეტო ზღაპარი და არანაკლები ზღაპარი ასოცირებული წევრობით აყვავებული საქართველოსი.

ერთი სიტყვით, მახარაშვილისა არ იყოს – მივდივართ და მივდივართ, ოღონდ მან იცოდა საით და რატომ, ჩვენ კი – არა.

**პამელიტ
ჭიკაშვილი,**
პოლიციოლოგი.

სუსნიშვილები „ქართულ“ დანიურ ფრეზატზე

დაგვიჩვენეთ შავფაროსნები დუბლინში

**ირლანდიელთა აზრით, ვინ უნდა შევიდეს
მსოფლიო კულტურული მემკვიდრეობის ნუსხაში.
ვინ არის ღვთაებრივი სიმღერის პოეზია და...**

„...ლემსს მე ვუწოდებ მოვარდნილ მწვერვლს, რომ გაგიტანს და ცოცხლად დაგმარსაგს“.

ტიციან ტაბიძის ეს სტრიქონები გამახსენდა ჩემდაუნებურად, როდესაც „რუსთაველელთა“ მიერ დაგუგუნებულმა მრავალუბრა-მიერმა, ვინ იცის, ჩემს სიცოცხლეში მერამდე დამბურძღვლა ტანში და ცვენიკენ მიდრეკილი თმა ყალფზე დამიყენა, ველში კი თითქოს გორგლად გამიჩინრა სიამაფის, სიზარულის, ჭეშმარიტ ხელოვნებასთან კიდევ ერთხელ შეხება-ზიარების თუ ბევრი სხვა რამის ნაზავი...

ოვაციები ჯერაც არ იყო დამცხრალი, როდესაც დამსწრეთა გამომეტყველებით ვგრძენი, რომ ისინიც, ყველანი, ჩემნიარად იყვნენ „გატანილები“ და ცოცხლად „დასარკოვანებულნი“.

ეს გუშინ იყო, საქართველოს კულტურისა და ძეგლთა დაცვის სამინისტროს სააქტო დარბაზში გამართული პრესკონფერენციის მიწურულს, რომელიც ირლანდიის დედაქალაქ დუბლინში ჩატარებული გემების ფესტივალში მონაწილე ქართული დელეგაციის ვიზიტის შედეგების შეჯამებას მიეძღვნა.

ევროპის ეს ერთ-ერთი ყველაზე პრესტიჟული და ხალხმრავალი ფესტივალი, რომელსაც 300 წლის ისტორია აქვს, 29 მაისიდან 2 ივნისის ჩათვლით მიმდინარეობდა და მასზე საქართველო მასპინძელი ქვეყნის სტატუსით იყო წარმოდგენილი.

ორგანიზატორებმა საქართველოს თავისი ქვეყნის კულტურის წარმოსაჩენად საგანგებოდ დაუთმეს XIX საუკუნის დანიური ფრეზატი, რომელიც მთლიანად ქართული შერაღდის ნიმუშებით, მათ შორის, ვახტანგ მეექვსისა და დავით აღმაშენებლის დროშებით იყო გაფორმებული.

მოენყო ტრადიციული ხალხური რენვის - კერამიკის, ნაქარგობის, ჭედურობის, სამუზეუმო მინაბაძების, ტრადიციული ქართული ლურჯი სუფრის და სხვათა გამოფენა.

ირლანდიური მედიის ინფორმაციით, ფესტივალს დაესწრო და ქართულ კულტურას გაეცნო 100 ათასზე მეტი მაცუ-

რებელი, რომლებიც, იმავე მედიის შეფასებით, მოხიბლეს „სუსნიშვილების“ ცეცხლოვანმა ცეკვებმა, „რუსთაველელმა“ მაღალპროფესიონალმა მომღერლებმა, ქართული საბრძოლო ხელოვნების ფედერაციის „შავფაროსნების“ წარმომადგენლებმა.

ფესტივალის სტუმრებს ქართველმა ოსტატებმა ადგილზე უჩვენეს, თუ როგორ მზადდება ქართული თიხის ქოთანნი, ბატიკა, თეკა, მინანქარი, მოენყო ქართული დღის „შავფაროსნების“ წარმომადგენლებმა.

სწორედ ამის გათვალისწინებით გამოქვეყნდა ირლანდიურ ჟურნალ-გაზეთებში ნაზახ-მოსმენილით აღფრთოვანებული ჟურნალისტების მასალები:

„სუსნიშვილები“ მსოფლიო კულტურული მემკვიდრეობის ნუსხაში უნდა შევიდეს; „რუსთაველი“ - ღვთაებრივი სიმღერების პოეზია; „შავფაროსნების“ უბრძოლველად დაიბერეს უკვე ევროპის მეორე ქალაქი დუბლინი“...

გუშინდელი პრესკონფერენცია კულ-

ტურისა და ძეგლთა დაცვის მინისტრმა გურამ ოდიშარიამ გახსნა, რომელმაც ისაუბრა ქართული კულტურისთვის დუბლინში ჩატარებული ფესტივალის მნიშვნელობაზე.

ფესტივალისთვის კარგად მოვემზადეთ და წარმატების იმედიც გვქონდა, - აღნიშნა მინისტრის მოადგილემ, დუბლინში ქართული დელეგაციის ხელმძღვანელმა მანანა ბერიკაშვილმა, მაგრამ თუ იგი ასეთი მასშტაბური და წარმატებული იქნებოდა, ნამდვილად არ გვეგონა. პირველსავე კონცერტს 20 ათასი კაცი დაესწრო, რომლებიც, გადაუჭარბებლად შეიძლება ითქვას, მოხიბლეს „სუსნიშვილებმა“, „რუსთაველელმა“, „შავფაროსნებმა“, ოქროს სანძის სამი დღის განმავლობაში რომ დარაჯობდნენ. ყველაფერი ამის სულისჩამდგმელი იყო ბატონი გიორგი კალანდია, რომელსაც დიდი მადლობა ეკუთვნის.

ქართული კულტურის ამ მორიგ წარმატებას წინ ხანგრძლივი მოსამზადებელი პერიოდი უძღოდა, - თქვა მინისტრის მრჩეველმა, სამხატვრო აკადემიის პროფესორმა და ქალბატონ მანანასთან ერთად დელეგაციის ხელმძღვანელმა გიორგი გვეგეკორმა, - და თუ ამ

ლონისძიებამ ასე წარმატებულად ჩაიარა, ასე კარგად დაგვხდნენ ირლანდიელებიც და იქაური ქართული დიასპორის წარმომადგენლებიც, ამაში ძალიან დიდი წვლილი მიუძღვის ჩვენი საელჩოს ახალგაზრდა წარმომადგენელს (ელჩი და კონსული ოფიციალურად არ არიან დანიშნულები) ნათია კალანდაძეს, რომელმაც მართლაც დიდი მუშაობა გასწია.

ძალიან წარმატებული ღონისძიება გამოვიდა, იმდენად წარმატებული, რომ მეორე დღიდანვე უკვე ტაქსის მძღოლები და ქუჩაში შემხვედრი მოზარდებიც კი გვცნობდნენ. ვფიქრობ, ჩვენი ეკონომიკისთვის, ტურიზმის განვითარებისთვის, საზღვარგარეთ ქართული კულტურის შემდგომი პოპულარიზაციისთვის კარგი იქნება, ასეთი ღონისძიებები წელიწადში ორჯერ მაინც რომ იმართებოდეს.

ჩვენთვის ამ ფესტივალის ერთ-ერთ მნიშვნელოვან მომენტად და მიღწევად მიმაჩნია ის, რომ დუბლინის მერთან ლორდ იოშინ ქუინსა და ირლანდიის ტრანსპორტის, ტურიზმისა და სპორტის მინისტრთან ლეო ვარადკართან ქალბატონ მანანა ბერიკაშვილის შეხვედრისას საფუძვლიანად ისაუბრეს ფოთისა და დუბლინის პორტების სამომავლო დამეგობრებაზე, რასაც ადგილობრივი თვითმმართველობის არჩევნების შემდეგ, ალბათ, უთუოდ შეესხმება ხორცი.

პრესკონფერენციის მონაწილეებს საკუთარი შთაბეჭდილებები გაუზიარეს „სუსნიშვილების“ ხელმძღვანელმა ნინო სუსნიშვილმა, ფესტივალის რეჟისორმა ბასა ფოცნიშვილმა, კინორეჟისორმა თინათინ გურჩიანმა და სხვებმა, რომლებმაც მადლობა გადაუხადეს კულტურის სამინისტროს და პირადად მინისტრ გურამ ოდიშარიას ფესტივალის ესოდენ წარმატებულად ჩატარების მიზნით გაწეული ნაყოფიერი მუშაობისა და ყოველმხრივი მხარდაჭერისთვის...

პრესკონფერენცია კი, როგორც უკვე ვთქვი, „რუსთაველის“ იმ დიდებული მრავალუბრა-მიერით დასრულდა, ტიციანის სტრიქონები რომ გამახსენა.

რუსლან რუსინა

ბიორბი გაბაეჭკორის „სოცხე დაღიანი“

გუშინდელი პრესკონფერენციის პრაზიდენტი

ჩალით დასურული დედაქალაქი

უბლაპასაპით უნაგუსო უნდა იყო, რომ საკუთარი ხელით გაბასებულ-დაბასინჯაული ქალაქით იტრაბასო...

შეიძლება, ვინმე შეგედავოს – ჩალით დასურული ქვეყანა კი გამბედა, მაგრამ იმავე ჩალით თუ დედაქალაქის გადასურვაც შეიძლება, ვერ წარმოგედგინაო. რა თქმა უნდა, პატივცემული მკითხველო, არც ქვეყანა გვაქვს დასურული მაინცდამაინც ვეროპული კრამიტით, მაგრამ ამჯერად საუბარი გვექნება ჩვენი დედაქალაქის ერთ-ერთ ყველაზე უფრო გაცათამბჯენებულ უბანზე, კერძოდ, ყველასთვის ძვირფასი არქიტექტურული გიგანტის – სპორტის სასახლის ირგვლივ თავს შეუდგამად განფენილ, ასანთის კოლოფებით ჩანყოზილ კორპუსებზე და იქვე სპორტული დომინანტის ფასადის შესამკობ-გასაღამაზებლად უთავბოლოდ მიმოხვეულ დუქან-სახინჯე-კაფეებზე, სადაც ერთი ჩემი კოლეგის ნათქვამისა არ იყოს, ვისაც სად მოეპირანება, იქ ჩადგამს „ფულის საჭრელ დაზგას“.

ასეთი მოკრძალებული შესავლის შემდეგ, ალბათ, აუცილებელია ითქვას, რომ განაშენიანების გენერალური გეგმის გარეშე დარჩენილ (თბილისს დღეს მთავარი არქიტექტორი არ ჰყავს და ამ სამსახურს მენეჯერი მართავს), ბუნებრივი მშენებლობით მთელ მსოფლიოში ულაპაზუს ქალაქად აღიარებულ თბილისს, კაი ათ წელიწადზე მეტია ქვეყნის ყოფილი პრეზიდენტი და მერიის გადაყენებული თუ გადაუყენებელი მალაჩინოსნები უმოწყალოდ ამბახინჯებენ. რადგან თბილისში სამშენებლო პროექტების შესაბამის გაათვლებს არავინ აკეთებს და არც არავინ კითხულობს, მშენებელი ინჟინერი ხარ თუ ცეკვის მასწავლებელი, მშენებლობის სადავეები ხელთ იგდეს არაკაცებმა, რომლებიც შაიხარად ჰყიდდნენ სარფიან ადგილებს, სართულიანობას, ბალებსა და სკვერებს, მზესა და ჰერს, სინდისსა და ნამუსს... და შედეგად მივიღეთ ის, რაც მივიღეთ – არქიტექტურული ნაგებობებისა და უბნების ნაცვლად, არქიტექტურული ურჩხულები(!).

ჰოდა, აბა ეცადეთ და ხალხის კეთილდღეობას გადაყოლოდ ამ დონკოტების მიერ აშენებული ქალაქის ცაღან-ვდენილ კორპუსებს შორის ერთი გამწვანებული ეზო, ერთი მცირე პარკი, ბავშვებისთვის მარტივი ტიპის სათამაშო მოედანი მაინც აღმოაჩინეთ. რაც არ არის, რას აღმოაჩინეთ. აღარაფერს ვამბობ საბავშვო ბაგა-ბალებზე (ყველა ისინი კერძო ბინებშია განთავსებული) და სკოლებზე, რომელთა არსებობა აქაურ მშენებლებსა და დამკვეთებებს ძილ-შიც არ დასიზმრებიათ. მათი ეს შეცდომა თუ ფულს გადაყოლილი სიხარბე დღესაც მოუშუშებელ ტკივილად აწვევს ამ უბნის (და არა მარტო ამ უბნის) მოსახლეობას.

თავი დავანებოთ ახალმშენებლობას, რომელმაც დაგვიმასხინჯა ჩვენი მშენებელი დედაქალაქი და მიუბრუნდეთ სპორტის სასახლეს, რომელიც მართლაც რომ უნიკალური ნაგებობაა მთელ თბილისში. საკუთარ მუცელს გადაყოლილ ქალაქის მესვეურებს თუ ახალმშენებლობის არაფერი გაეგებათ, ის მაინც ხომ უნდა სცოდნოდნათ, რომ სპორტის სასახლე უნიკალური არქიტექტურული ნაგებობაა და მსგავსი შენობების გარშემო, გარკვეულ რადიუსში, იკრძალება ისეთი შენობების აგება, რომელიც მათ ღირებულებას დააჯინებს. დიას, სპორტის სასახლე წესისა და რიგის მიხედვით, უნდა ყოფილიყო არქიტექტურული დომინანტი, მიმდებარე ტერიტორია კი – ხელუხლებელი. მაგრამ უგულავას მადას რას გამოაპარებ, მან უმაღ იყნოსა, რომ ქალაქის ამ ცენტრალურ ნაწილში მინა ძვირი ღირს და მთელი ეს მიდამო სამშენებლო პოლიგონად და ფულის საკეთებელ ინდუსტრიად აქცია!

ზოგმა გულუბრყვილომ შეიძლება იფიქროს, კომუნისტურმა მთავრობამ თავის დროზე სპორტის სასახლისა და აკადემიკალაქის ტერიტორია იმიტომ დატოვა „მოშიშვლებული“, რომ მისი ფასი არ იცოდა. სწორედაც რომ იცოდა და უფროსილდებოდა, ჯერ ერთი, თავად სასახლის უნიკალურობას და, მეორეც, საბურთალოს უბნის კონდიციონების არც თუ იოლი პრობლემის გადაჭრას. ნაცებმა ორივე უგულვებლყვეს. ერთ დროს „ბარაკებად“ ცნობილი ადგილი სტიქიურად და დაუგეგმავად ნაგებმა უზარმაზარმა საცხოვრებელმა კორპუსებმა და ბიზნესცენტრებმა დაიკავა. თანაც ყოველი ახალი კორპუსი წინა სახლის მობინადრეთა უპაირობასა და სიცოცხლის ხარჯზე შენდება, ამიტომაც რა გასაკვირია, რომ აქაურ მცხოვრებთ ზემოთ მზის ჭკრებთა გასჭირვებით და ქვემოთ, – დედადამინსა.

ეს კიდევ არაფერი. მერიაში მოკალათებულმა „ბიზნეს-სარქიტექტორებმა“ ისიც არ იკმარეს, რაც წლების მანძილზე სპორტის სასახლის მიმდებარე ტერიტორიების „აღმშენებლობას“ დამართეს და ახლა თავად სასახლის ეზოს ათვისება დაიწყეს. ამაში მათ, როგორც ამბობენ, უმნიშვნელო დახმარება გაუწია კაზინო „აჭარის“ მფლობელმა თემურ უგულავამ, რომელსაც „26 მაისის მოედნის“ სახელით ცნობილი ადგილი, სპორტის სასახლის საღაროების ტერიტორიასთან ერთად, 30-წლიანი იჯარით ჰქონდა აღებული. ამ უკანასკნელს, როგორც ჩანს, ასევე უმნიშვნელოდ მიეხმარა გიგი უგულავა, რათა მოიჯარეს არ გასჭირვებოდა ხსენებული საღაროების ადგილსამყოფელის შპს „დეველოპერისთვის“ მიყიდვა, რომელმაც აკურის ქუჩის მცხოვრებთა სამართლიანი პროტესტის მიუხედავად, აქ 27-სართულიანი კორპუსის მშენებლობა წამოიწყო. თავიდან მშენებლები, ადგილობრივ მცხოვრებთა გულის გასაკეთებლად, იტყუებოდნენ, 15-სართულიანს ვაშენებთო, მაგრამ როგორც ჩვეულებრივ ხდება ხოლმე, დეველოპერებმა იყო-ჩადეს, მერიაში კაცი ნახეს და პროექტი 27-სართულიანად შეაცვლევინეს.

უკანონო მშენებლობით შენუხებულმა მოსახლეობამ დახმარებისთვის კი მიმართა ქალაქის მერიას, მაგრამ ერთადერთი, რასაც იქაური ჩინოვნიკები შეპირდნენ, იყო ღია და ლაკონური – განუხმდით, თორემ ძალით გაგაჩუმებთო! არადა, ფაქტია, აკურის ქუჩის მცხოვრებთ გაჩუმება ძვირი უჯდებათ: მშენებარე 27-სართულიანი კორპუსი ერთი

კედლით უკვე აშენებულ მალევე კორპუსს მიეზღინება, მეორე მხრივ კი ქვეშ მოიქცევეს ბარაკებში მცხოვრებ ოჯახებს. ამასთან, სულ უფრო ცხადი ხდება, რომ მშენებლობა თავის ფარგლებში ვეღარ ეტევა და ნელ-ნელა მიჩრჩავს სპორტის სასახლის კიბისკენ. კიბეზე ავა თუ არა, ჯერ კიდევ დაუდგენელია, მაგრამ საავტომობილო და საფეხმავლო გზა რომ მთლიანად „შეჭამა“, ამას ყველა გამველელი (ფეხით თუ ავტომობილით) დაგიდასტურებთ. სამაგიეროდ, მოგებული დარჩებიან მშენებარე ცათამბჯენის მომავალი მობინადრენი, რომლებიც დატკბებიან მეზობელი ცათამბჯენების კოლორიტით და სპორტის სასახლის სახურავზე ამოსული ვეგოტიკური მცანერების (ზოგმა მათგანმა უკვე მოასწრო დაყვავილება) ცქერა-ყნოსვით. გამორიცხული არ არის, მერიამ იზრუნოს სასახლის სახურავზე სპეციალური რეკრეაციული ზონის გასაშენებლადაც და ამით არსებული რეკრეაციული ფართობების განადგურების მიუტევებელი ცოდვეები ერთგვარად გამოისყიდოს.

ქალაქის მერიას, რა თქმა უნდა, არაფერი შეეშლება, მაგრამ თავად სპორტის სასახლის ადმინისტრაცია (დირექტორი გიო ხუციშვილი), შეფიქრიანდა, ემანდ მშენებლებს ღმერთი არ გაუწყრეთ და ამდენ ბაკანალიაში თავად სასახლეს არ შემოეჭამოთო. იფიქრა და რამდენიმე კვირის წინათ მშენებლობებს მორჩენილი სასახლის ეზო მცირე-წონიანი ბეტონის ლოდებით შემორავა, შემდეგ ეზოს შემოსასვლელში ჯიხური ჩადგა, შიგ ყარაული დასვა და აე-

ზოგმა გულუბრყვილომ შეიძლება იფიქროს, კომუნისტურმა მთავრობამ თავის დროზე სპორტის სასახლისა და აკადემიკალაქის გერიტორია იმიტომ დატოვა „მოშიშვლებული“, რომ მისი ფასი არ იცოდა. სწორედაც რომ იცოდა და უფროსილდებოდა, ჯერ ერთი, თავად სასახლის უნიკალურობას და, მეორეც, საბურთალოს უბნის კონდიციონების არც თუ იოლი პრობლემის გადაჭრას. ნაცებმა ორივე უგულვებლყვეს.

ტომანქანებით შემსვლელებს საათობრივი ტარიფი დაუწესა. აბა, როგორ, ვილაცხა ხარ, სპორტული თამაშების ყურება თუ გსურს, თანაც მანქანის გაჩერება, უყურე რამდენიც გენებოს, ოღონდ მარტო მანქანისა, შეიძლება ხუთი-ექვსი ლარის გადახდამაც მოგისწროს. ამით სპორტის სასახლის დირექციამ უნიკალური ძეგლი „შეჭამა“ გადაარჩინა და სარფიანი შემოსავალიც გაიჩინა.

ეს ახლა, თორემ ჯერ კიდევ რამდენიმე წლის წინათ გიომ, ვიდრე სპორტის სასახლის დირექტორი გახდებოდა, სასახლისავე წინ გახსნა რესტორანი, რომელსაც ორიგინალური ფირნიში („მოდი გიოსთან“) ამშენებდა. შემდგომში რატომღაც ეს ფირნიში ჩამოხსნეს და, ალბათ, ამიტომაც

მეტროში ჩამავალი მგზავრებიდან ბევრს დღესაც ვერ გაურკვევია, რომელი გიო ეპატიყებოდათ რესტორანში საქეიფოდ, ის გიო ხომ არა, ტელეეკრანიდან ხშირ-ხშირად ხვეწდომი ვოკალით რომ გვატკბობს? სწორად მიხვდით, ბატონებო, დიას, ლაპარაკია იმ გიოზე, რომელსაც მომღერლობაზე მეტად თურმე ბიზნესმენობა იზიდავს. ჰოდა, რა გასაკვირია, თუ მან, ვიდრე ხსენებულ რესტორანს გახსნიდა, თადარიგი დაიჭირა და იქვე, სპორტის სასახლის მეზობლად, რესტორან „მაკდონალდის“ გვერდით, ამ 8-9 წლის წინათ, დღევანდელი სადაც რესტორნის მშენებლობა წამოიწყო. კი წამოიწყო, ტერიტორიაც საგულდაგულოდ შემოღობა და ამით ყველაფერი დაამთავრა. როგორც ჩანს, მომღერალს ფული, ხოლო მერიას გამოცდილება არ ეყო, მიტოვებული ფართობი მეორედ გაეყიდა. სამაგიეროდ, ორივე მხარემ იზრუნა სასახლის შიდა ბიზნესის განუხრელი განვითარებისთვის, რაც იმით გამოიხატა, რომ სპორტის სასახლის ვესტიბიულის დიდ ფართობზე ევროპული ბრენდით მოვაჭრე მარკეტი განთავსდა შესაბამისად შემოსავლების წყაროდაც იმრავლა. ამას დაემატა სულ ახლახან სასახლის ეზოშივე ჩადგმული საოფისე ნაგებობა და „სენდვიჩებისა და სალათების“ ულტრათანამედროვე ობიექტი, რომელმაც მეზობელ „მაკდონალდსთან“ და ასევე სადღეღამისოდ მომუშავე „საშაურმესთან“ ერთად, სპორტსმენთა და სპორტის მოყვარულთა უნიკალური კვების მთელი კომპლექსი შექმნა. ერთადერთი უკმაყოფილო და განაწყენებული სასახლის წინ მდგომი „მზეჭაბუკი“ დარჩა, რომელიც თურმე უსაქმურობისგან თავის დასაღწევად „სალათებისა და სენდვიჩების“ გვერდით სახინჯის ჩადგმას გეგმავს...

სასაცილოა, არა? ალბათ, უფრო სატირალო და სამარცხვინო, ვიდრე სასაცილო, მაგრამ ამ ყველაფერს, რასაც მარტივად დანაშაულებრივი მარაზმი შეიძლება დავარქვათ, ხომ ჰყავს თავისი ავტორი? რა თქმა უნდა, ჰყავს და ეს პატივცემული ავტორი, თავის შემოქმედებით არქიტექტურულ გუნდთან (უფრო ზანდასთან) ერთად, თბილისის ან გადაყენებული მერი, ბატონი გიგი უგულავა გახლავთ, რომელსაც იმდენი ნამუსიც არ შერჩა, რომ გაჩუმდეს მაინც და ყოველდღიურად ყურებო ტრაბახით არ ნაგვაჭამოს – ნახეთ თბილისელები რა ქალაქსა ვნით, ეს უქნარეზი კი („ოცნებაზე“ ამბობს), მილიონების გაფლანგვას მედავებიან და „ვირის აბანოთი“ აპირებენ ჩემს გაპატიოსნებასო. ამ მთავრობის კომპეტენტურობასა და მარიფათს რა ვუთხარი, თორემ ათგზის დამნაშავე უგულავა ამდენ ყბედობას როგორ უნდა ბედავდეს. ვთქვათ, ის 48 მილიონი ლარი, რომელსაც ჩვენი უნიათო პროკურატურა ედავება, უგზო-უკვლოდ დაეკარგათ და ვეღარ პულობენ, მაგრამ უგულავას ნაშენები, უფრო სწორად, ნაშენებ-ნამახინჯევი ქალაქი, რომელში სხვა უბნებს რომ თავი დავანებოთ, მარტო სპორტის სასახლის დღევანდელი ყოფაც გამოდგება, რას უშვრებიან? ჰოდა, თუ გვინდა, რომ ნაცებმა ამ არჩევნებში გაიმარჯვონ, თბილისის მერყოფილს ზურგზე თავისი ნახელავ-ნამამაძალევი ქალაქის სურათი უნდა გავაკრათ და უბან-უბან ჩამოვატაროთ. აი, ვნახავთ, ხმე-ბის როგორი ნიაღვარი მიანყდება ნაცების იმ საარჩევნო შტაბს, რომელსაც თავად უგულავა ხელმძღვანელობს.

ასეთია, ბატონებო, შუა დედაქალაქში, ზედ სპორტის სასახლის ირგვლივ და თავად სასახლეში დაგუბებულ პრობლემათა მორევეში (უფრო ტალახში) ჩაფლული ურმის ამბავი. გაურკვეველი და საითხავე ერთილა დარჩა – ვის მივადგეთ ურმის ამოსათრევედ? მეოცნებე მთავრობას ვერაფერს მოვთხოვთ, იმ უბრალო მიზეზისა გამო, რომ ეკონომიკა ჩაუფარდა და დღედაღამ მის ამოსანყევად იღვწის; საბურთალოს მაჟორიტარი დეპუტატი, ბატონი დავით უსუფაშვილი პარლამენტის სპიკერი გახდა, ერთთავად ქუთაისის ქუჩების გზას არის გაკრული და ჩვენთვის არა სცალია; უგულავა გადაყენებულია და დასაჭერად პოლიტიკურად გამიზნულ-მოტივირებული. ისევ და ისევ ხელში შემოგვრჩა მომღერალი გიო (ამჟამად უკვე სპორტის სასახლის დირექტორი), რომელთანაც თავის დროზე, როცა რესტორანში გევაპატიყებოდა, ვერ მივედით, ახლა კიდევ ბიზნესს გადაყოლილი, თავად ვერ მოდის ჩვენთან. ცვადათ, განა არა ცვადათ, როცა ნაცები და მეოცნებენი სპორტის სასახლეში ტაშის გრილით ყრილობებსა და წინასაარჩევნო კამპებს ატარებდნენ, პარტიათა თავკაცების ყურადღება ამ უბნელთა გასაჭირზეც მიგვექცია, მაგრამ არც ეს გამოგვივიდა. წინასაარჩევნო ექსტაზში შესული ღიდრები ახალ დაპირებებს თხზავდნენ და ნაცების გაფუჭებულ საქმეთა განსაქიქებლად – აბა ვის ეცვალა(!).

ერთადერთი, ვინც ჩვენთვის მოიცალა და მოგვისმინა, თბილისის საკრებულოს მაჟორიტარი დეპუტატობის კანდიდატი დავით ზურაბიშვილი აღმოჩნდა. თქვე საცოდავებო, ეს რა დღეში ყოფილხართო, გაუკვირდა, სპორტის სასახლესთან ავტომანქანა გამეჭვდა და თქვენამდე ფეხით ძლივს მოვალნიყო. თუ ამირჩევთ, ბედსა გწევთ, გზებსაც გაეფართოვებთ და კონდიციური ჟანგბადითაც უწყვეტივ მოგამარაგებთო. ამით ნასამოვნებმა ერთმა ქალბატონმა მანინ რალაცა იეჭვა და ჰკითხა: შეძლებთ კი ამდენი რამის გაკეთებას, უსუფაშვილიც ბევრს გვიპრდებოდა, მაგრამ ცოტაც ვერ შეასრულაო. მაჟორიტარობის კანდიდატი არ დაიბნა: პარლამენტის სპიკერს იმდენი საქევილი საზრუნავი აქვს, ბუნებრივია, ამ უბნისთვის ვეღარ მოიცილიდა. მე მეტი რა საქმე მექნება, ბატონებო, მთელ დღეს საკრებულოში ვიჯდები და თუკი რამ პრობლემა განუხებთ, იმათგან მოუგვარებელი არც ერთი არ დამჩნებაო.

იცოცხლეთ, გაიხარეს ამომრჩევლებმა. ტყუილი დაპირებები სხვაც ბევრი ახსოვთ, მაგრამ ახალთახალს მაინც სულ სხვა ეშხი და ხალხის აქცს!

ოთარ ხუციშვილი

რას წერენ, რას ამბობენ ჩვენზე

ამერიკის შეერთებულ შტატებს განზრახული აქვს, გამოუშვოს საქართველოს დამატებითი დახმარება 5 მილიონი დოლარის ოდენობით; ამ საკითხზე გაიმართა კონსულტაცია კონგრესში. 7 ივნისს კი ამერიკის შეერთებული შტატების ვიცე პრეზიდენტი ჯო ბაიდენმა ამის შესახებ განაცხადა კვირეში საქართველოს პრეზიდენტთან გიორგი მარგველაშვილთან გამართულ შეხვედრაზე.

საპარტიველოსთვის ამერიკის დახმარება წელს 65 მილიონ დოლარს შეადგენს. თეთრი სახლი: ამერიკის შეერთებული შტატები ინტენსიურად უჭერს მხარს საქართველოს დემოკრატიულ და ეკონომიკურ განვითარებას, აგრეთვე ძალისხმევას, რომელიც მიზნად ისახავს უშიშროების განმტკიცებას და საგარეო უსამართლობის დაპირისპირებას.

დროს, რომელსაც რუსეთი ახორციელებს ოკუპაციის ხაზის გასწვრივ. კერძოდ, იგეგმება მოხდეს 40 ინფრასტრუქტურული პროექტის რეალიზაცია სასამართლო წყლის მომარაგების იმ სისტემის აღდგენის, საივერაციო არხების, კანალიზაციისა და სოფლებს შორის გზების აღდგენის მიზნით, რითაც დაახლოებით 40 ათასი ოჯახი სარგებლობს, ადმინისტრაციული საზღვრების მახლობლად რომ ცხოვრობენ. ამას გარდა დაგეგმილი პროგრამების რეალიზაციისთვის საფინანსო რესურსებისადმი ხელმისაწვდომობისათვის და მცირე საწარმოების შექმნისათვის გათვალისწინებული ახალი წყაროებით დაახლოებით 2 ათასი ოჯახისთვის.

გაუმჯობესებას, აგრეთვე ტოლერანტობისა და პლურალური ზმის იდეების გაფართოებას. თეთრი სახლიდან შემოსული ინფორმაციის თანახმად, წელს ამერიკის შეერთებული შტატების დახმარება საქართველოსადმი დაახლოებით 65 მილიონ დოლარს შეადგენს.

ბაიროს რეკონსტრუქცია რუსეთის ოკუპაციის შედეგად დაზარალებული, იძულებით გადაადგილებული ლტოლვილები ამ კვირაში გახდნენ გაეროს გენერალური ასამბლეის განხილვის საგანიც. 5 ივნისს საქართველოს მიერ შემოთავაზებულ რეზოლუციას, რომელშიც კიდევ ერთხელ არის ხაზგასმული, რომ იძულებით გადაადგილებული და ლტოლვილი უნდა დაბრუნდნენ აფხაზეთსა და სამხრეთ ოსეთში, მხარი დაუჭირა 69 ქვეყანამ. რე-

კონფლიქტის შედეგად დაზარალებულ კონფლიქტისა, რომელიც თავად საქართველომ გააჩაღა, - ნათქვამია რუსეთის საგარეო საქმეთა სამინისტროს ინფორმაციისა და ბექდვიით სიტყვის დეპარტამენტის 6 ივნისის განცხადებაში.

ზოლუციის წინააღმდეგ ხმა მისცა 13-მა ქვეყანამ, 79-მა ქვეყანამ თავი შეიკავა. 2008 წლიდან გაეროს გენერალურმა ასამბლეამ უკვე 6-ჯერ მიიღო რეზოლუცია (სარეკომენდაციო ხასიათისა) იძულებით გადაადგილებულ პირთა დასახმარებლად, დაუბრუნდნენ იმ ტერიტორიებს, რომელთა დატოვებაც მათ მოუწიათ. საინტერესოა კენჭისყრის დინამიკა. 2008 წელს რეზოლუციას მხარი სულ 14-მა ქვეყანამ დაუჭირა. 11 სახელმწიფო იყო წინააღმდეგე. 105-მა ქვეყანამ კი თავი შეიკავა. 2009 წელს რეზოლუციას მხარი დაუჭირა 48 ქვეყანამ. 19 ქვეყანამ იყო წინააღმდეგი, 78 კი თავს იკავებდა.

„მაგალითი უკრაინისთვის“

კიივის შეხვედრის დროს ჯო ბაიდენმა და გიორგი მარგველაშვილმა განიხილეს უკრაინის უშიშროების პრობლემა და საქართველოს შემდგომი განვითარება, მათ შორის საკითხი მისთვის საგარეო დახმარების გაწევის შესახებ. ამერიკის შეერთებული შტატების ვიცე პრეზიდენტი და საქართველოს პრეზიდენტი ჩაიხილნენ უკრაინის დედაქალაქში უკრაინის ახალი პრეზიდენტის პეტრე პოროშენკოს ინაუგურაციაში მონაწილეობის მისაღებად. აღსანიშნავია, რომ პოროშენკოს ინაუგურაციაზე ასევე ესწრებოდა საქართველოს ექს პრეზიდენტი მიხეილ სააკაშვილი.

დედაქალაქის ზურგზე

მსოფლიო ჩემპიონატს ვაშლის კულტურაში პრაზნიკში იმპრეზიონალური ანტიპროტესტი იქნა და დაანახა უკრაინის არამილიტარული უკანასკნელი მზადება მიმდინარეობს, მსუბუქად რომ ვთქვათ, არც თუ იდეალურად. სან-პაულოში, სადაც უკვე 12 ივნისს უნდა მოხდეს ჩემპიონატის გახსნა, გაიფიცნენ მეტროპოლიტენის თანამშრომლები. ქალაქ კურტიტას მახლობლად, სადაც ასევე რამდენიმე მატრი გაიმართება, ძლიერმა წყალდიდობამ დაანგრია გზები, სახლები, არის მსხვერპლი. რადიკალები კი კვლავ აცხადებენ, რომ ჩაშლიან ჩემპიონატს.

ისახანეთის მიწები ხუან კარლოს ბანასთან, თუ რატომ იქნა უარი ტანსტა - „ტანსტისკან მიმავალი“ პრინცი ჩარლზის გამოსვლა.

მეფე კარლოს მსახურებთან კერძო საუბარში განაცხადა, რომ გადანიშნა, გადსცეს ტანტი თავის 46 წლის ვაჟი შვილს ფილიპსს, სანამ იგი ჯერ კიდევ ახალგაზრდაა, რათა მემკვიდრეები არ დაბრუნდნენ ტანტის მოლოდინში, როგორც უკლები პრინცი. პრინცი ჩარლზი თავის 66 წლის ასაკში ყველაზე ხანდაზმული მემკვიდრეა ბრიტანეთის ტანტისა უკანასკნელი 300 წლის განმავლობაში.

თალიზანის მიხედვით პას-სუსის მემკვიდრე კარლოს ბარტოლომეოს შვიტაზე, რომლის დროსაც ათობით ადამიანი დაიღუპა.

პაკისტანის საერთაშორისო აეროპორტზე ლამის შეიარაღებული თავდასხმის დროს დაიღუპა სულ ცოტა 27 კაცი. ურთიერთსაშროლო გრძელდებოდა შუალაშიდან განთავსდა 7 თავდასხმელი დახვრიტეს, კიდევ სამმა თავი აიფოტა. ხელისუფლები განცხადებით ტერორისტები - ეთნიკური უზბეკები არიან.

ნიუ-იორკში 111 წლის ასაკში გარდაიცვალა დედამიწაზე ყვავილაზე ხანდაზმული ადამიანი.

აღექსანდრ იმიო დაიბადა ბოლონეთში 1903 წლის 4 თებერვალს. ის ცოლთან ერთად გაიქცა პოლონეთიდან, როდესაც 1939 წელს ნაცისტებმა მოახდინეს ქვეყნის ოკუპირება. გარკვეული პერიოდში მან სსრ კავშირში გაატარა, მათ შორის, ისედაც გადასწრომა-განსწორების ბანაკში. ამერიკის შეერთებულ შტატებში იმიო გადასახლდა 1951 წელს, სადაც პარაფსიქოლოგიით იყო დაკავებული.

© ვიზუალური მითის საკითხიდან

მითის შესახებ კანონპროექტი მესნიერებთან პროვულ სააღმართო მოინახულო

სამართლებრივ, მიმდინარე კვირას ამოქმედდება სახელმწიფო კომისია, რომელიც მთიანი რეგიონების პრობლემებზე იმუშავებს. დაწერილია დეკლარაცია, გადაწყვეტილია შემადგენლობა და ა. შ. სოლო გავსულ კვირას მეცნიერებათა ეროვნული აკადემიის აკადემიური საბჭოს სხდომაზე განიხილეს კანონპროექტი მთის შესახებ, რომელიც მცხეთა-მთიანეთის გუბერნატორის პირველმა მოადგილემ კობა ბრატაშვილმა წარადგინა. როგორც მან აღნიშნა, აკადემიის დონეზე მომზადებულია დოკუმენტი, ახლა კი მას სჭირდება იურიდიკოსები, ექსპერტების და მთავრობის წევრების რეკომენდაციები და ცვლილებების შეტანა.

რატომ გახდა აუცილებელი კანონი მთის შესახებ, როცა სულ რამდენიმე თვის წინათ მიიღეს კანონი თვითმმართველობების შესახებ? ამ კანონში ნიუანსები ისეა განვიხილო, რომ საკამათო საკითხებმა მოიყარეს თავი. ხევისურთეს რთულია მისცე თვითმმართველობის სტატუსი და დატოვო ბუნის ანაბარა, როცა იქ არ არის მოსახლეობა, განვითარებისთვის საჭირო რესურსები და ინფრასტრუქტურა. ყველას კარგად ესმის, თუ რა პრობლემები უდგას ზოგად და საქართველოს სოფლებს და მით უმეტეს, მთიან ზონას, რომელიც ზამთარში წყდება სამყაროს, ხანდახან ნახევარი წლითაც კი და რა გასაკვირია, რომ აღაშინებს იქ არ უნდებოდეს ცხოვრება. საქართველოს მთიან ზონაში 162 სოფელი მკვდარია და მხოლოდ გეოგრაფიულ წერტილებად შემორჩნენ რუკას, რადგან არც ერთი ცოცხალი სული იქ არ ცხოვრობს. 152 სოფელში კი მხოლოდ 10-მდე მცხოვრებია... მიგრაცია კვლავ გრძელდება. პრობლემა მთის რეგისტრაცია, რადგან დოკუმენტები არ არსებობს. იმის მიუხედავად, რომ რეგისტრაცია უფასოა, მოსახლეობა დიდ ინტერესსაც არ იჩენს.

ბოლოდროინდელმა წვიმებმა განსაკუთრებული თავსატეხები შექმნა. კლიმატიც თითქოს იმისკენ არის, რომ მთა დაიცალოს. წვიმებმა ლელებიც კი მდინარეებამდე აქცია და ხეები მოწყვიტა სამყაროს...

კანონპროექტის უმთავრესი არსი იმაში მდგომარეობს, რომ მთაში უნდა იცხოვრობდეს, იქ მხოლოდ სამუშაო კი არა, ყველანაირი თანამედროვე ხელსაყრელი პირობები უნდა ეგულებოდეს ადამიანს: სათამაშო მოედანი, კინო, ბიბლიოთეკა, რომ არაფერი ვთქვათ ბაღზე, სკოლაზე, საავადმყოფოზე და სხვა სასიცოცხლოდ აუცილებელ ობიექტებზე. დოკუმენტი წლეულს მომზადდა, მაგრამ არა პირველად. დღესაც არსებობს კანონი მთის შესახებ, რომელიც 1999 წელს შეიქმნა, მაგრამ იგი იმთავითვე მკვდარდ შობილი იყო, მას ერთი დღეც არ უმუშავია. არ ვიცი, რა ბედი ეწევა ახალს, თუმცა, როგორც აკადემიკოსები განმარტავენ, მათ შორის ხარისხობრივი განსხვავებაა...

„სახელმწიფო მთაში პროტექციონისტული პოლიტიკა უნდა გაატაროს, — აღნიშნა კობა არაბულმა, — პროტექციონიზმს რაღაც შინაარსად აღიქვამენ, თუმცა, საგანგაშო არაფერია. ქვეყანამ მთა უნდა აღიაროს ბარის პარტნიორად. უნდა ცნოს მთის განვითარების თავისებურება და მოაზროვნოს მას ეკონომიკური პოლიტიკა. აუცილებელია, მთიანი ტერიტორიების პასპორტიზაცია და, ამასთანავე, პრობლემების იდენტიფიკაცია, ანუ იმის განსაზღვრა, რა არის იქ უპირველესად მოსაგვარებელი.“

კომისია ჯერ კიდევ ბოლომდე არ არის შეჯერებული, თუ როგორ უნდა მიუდგეს ცნებას მთიანობასთან დაკავშირებით. როგორც ვეროპაშა მთიანი და მასთან გათანაბრებული რეგიონი, ამ პრინციპით ქვეყნის ორი მესამედი ამ კანონის ფარგლებში ექცევა. თუმცა კი, მოსახლეობის მხოლოდ 5 პროცენტი შედის ამ არეალში. ბევრი მგრძობიარე თემაც იჩენს თავს, მაგალითად, სამხრეთ საქართველოში სულ სხვაგვარი პრობლემებია, ვიდრე დასავლეთ ტერიტორიაზე. თანაც, მთა ზოგადად არის 1000-1500 მეტრზე არსებული არეალი, მაგრამ კილომეტრების გარდა, აქ სულ სხვა პარამეტრებია გასათვალისწინებელი. თუნდაც სოციალური ნიუანსები. თუკი გურიის მაღალმთიან სოფლებს შევადარებთ თიანეთს, რაჭა-ლეჩხუმს ან ბაკურიანს, მათ შორის არსებითი განსხვავებაა სოციალური თვალსაზრისით. ბაკურიანი მთაა, მაგრამ იქ ნაკლებია პრობლემები, განვითარებულია ინფრასტრუქტურა, მოსახლეობა ტურიზმით არის დაკავებული, მეტია ბიუჯეტის შემოსავლები და სხვა.

ყველაზე ცუდი ისაა, რომ მხოლოდ სოციალურ დახმარებებზე აქცენტის გაკეთებამ ვერ იმუშავა, ამან ვერ უშველა მთას. ახალი კანონპროექტი ორიენტირებულია იმაზე, რომ მთიან რეგიონებში განვითარდეს ბიზნესი, დაწესდეს საგადასახადო შეღავათები, რაც სტიმულს მისცემს ეკონომიკას... ეს რომ მხოლოდ ფუჭი სიტყვები არ არის, კობა არაბულმა ამის რამდენიმე მაგალითი მოიყვანა:

„ხევისურთესი სამი ახალი კომპერატივი შეიქმნა. ამის ინიციატორი გახდნენ ქალები, რომელთაც არასამთავრობო ორგანიზაცია ჰქონდათ. მათ შეძლეს იაპონელებზე გასვლა და 25 ტონა ასკილი მიჰყიდეს. აღებული თანხით მოაწყო მზის სისტემაზე აწყობილი საშრობი ტექნოლოგიები... შემდეგ მთის ასკილით ადგილობრივი მწარმოებელი დაინტერესდნენ და დღეს ბევრგან შევხვდებით ასკილის მზა ნაყენს ბოთლებში. ეკოლოგიურად

სუფთა ამ პროდუქტზე დიდი მოთხოვნა გაჩნდა ევროპიდანაც. მთაში ხელი უნდა შევუწყოთ მეცხოველეობის განვითარებასაც. ჩვენ უნდა შევთავაზოთ რაღაც ორიგინალური ბაზარს, თანამედროვე ტექნოლოგიების გამოყენებით“, — აღნიშნა არაბულმა.

კანონპროექტის მიხედვით, შეიქმნება მთის სააგენტო, როგორც მაკოორდინირებელი ორგანო და პირდაპირ დაექვემდებარება პრემიერ-მინისტრს. ირაკლი ლარიბაშვილი საქმის კურსშია. ერთი თვით წინათ კანონპროექტის შემქმნელები დონორ ორგანიზაციებს შეხვდნენ, რომლებმაც, თავის მხრივ, ფინანსური მხარდაჭერა აღუთქვეს თვითმმართველობის ხელშესაწყობად.

აკადემიკოსთა ხელდასხმით პარლამენტში წარდგენილ კანონპროექტს, ვარაუდობენ, რომ მეტი წონა ექნება. კანონმდებლებიც, იმედა, ისე არ გადააკვეთენ დოკუმენტს, რომ მისგან პირველადი აღარაფერი დარჩეს. მთა თითქოს ყველას საკუთრებაა, მაგრამ საქმე საქმეზე რომ მიდგა, აღმოჩნდა, რომ მასზე პასუხისმგებელი ორგანო, თურმე, არ არსებობს. არადა, დროზე პრობლემები მოსაგვარებელი, თორემ, მთავორიანი სოფლები, შეიძლება ლეგენდად დარჩნენ

თეა მოსია

© ო, ანაზ ჩემო!

სულ მალე, 27 ივნისს, ხელი მოეწერება საქართველო-ევროკავშირის ასოციირების შეთანხმებას. ეს მეტად აქტუალურს ხდის მისი ლექსიკის ზოგიერთი ტერმინის სწორად დაწერილობის საკითხს. საქმე ეხება ორ კატეგორიას და მათგან წარმოებული ფორმებს, რომლებიც არც ისე დიდი ხანია, შემოვიდა და დამკვიდრდა ქართულ ენაში. ეს არის ასოციირება (ასოციირებული) და ინიცირებული (ინიცირებული). ამასთან, საცნობარო ლიტერატურაში — ვ. თოფურისა და ივ. გიგინეიშვილის „ქართული ენის ორთოგრაფიული ლექსიკონის“ მეორე შევსებული გამოცემის (1998 წ.) დამატება შესწორებებში, საქართველოს მეცნიერებათა აკადემიის წევრ-კორესპონდენტის ლ. ჩიქავას საერთო რედაქციით გამოცემულ „ეკონომიკურ და დემოგრაფიულ ტერმინოლოგიასა“ (2001 წ.) და, ბოლო, ძალიან საინტერესო ნიგნში — არნ. ჩიქობავას სახელობის ენათმეცნიერების ინსტიტუტის თანამშრომელთა მიერ მომზადებულ და 2002 წელს დასტამბულ „ეკონომიკის სტილისტიკურ ცნობარში“ — ვხვდებით პირველ მათგანს, მეორეს კი — მხოლოდ ამ უკანასკნელ წყაროში, სადაც წერია: „ინიცირება ჯაჭვური რეაქციის გამოწვევა; რისამე წარმოქმნისათ-

სანამ ხელს მოაწერენ

ვის, განვითარებისათვის ხელის შეწყობა, ინიცირებად გამოხვდა; ინიცირებული“.

თავში კი ვთქვით, არც ისე დიდი ხანია, შემოვიდაო, მაგრამ ეს დროც საკმარისი იყო საიმისოდ, რომ აგვეთვისებინა სიახლე და ჩვენი ლექსიკონისათვის თუნდაც ორიოდ სიტყვის სწორად შედგენილი ფორმები შეგვემატებინა. მაგრამ, სამწუხაროდ, ასე არ მოხდა.

ამას მოწმობს პრესიდან ამოკრეფილი მაგალითები: „...სწორედ იგი ახდენს უკანონო და უსამართლო ბრალდებათა ინიცირებას სასამართლო პროცესებზე“, „...საქართველო ევროკავშირის ასოცირებული წევრობის შესახებ განაცხადს გააკეთებს“; „ჩვენ, ევროკავშირი, მზად ვართ ასოცირების შეთანხმების ინიცირებისთვის“, „იმის მიუხედავად, რომ პარლამენტს კანონპროექტების ინიცირების უფლება აქვს, კანონშემოქმედებითი საქმიანობის ყველაზე დიდი ინიციატორი მაინც მთავრობაა“ და ა. შ.

დასაანინ ის არის, რომ მეტყველებასში ფართოდ გავრცელებასთან ერთად ეს უმარ-

თებულო ფორმები ოფიციალური დოკუმენტების, კერძოდ, კანონის ენაშიც კი აღწევს. მაგალითად, ერთ-ერთ აქტში ვკითხულობთ: „ასოცირებული პროფესორი მონაწილეობს ძირითად სასწავლო პროცესში“.

აქვე უნდა ითქვას, რომ არის უიშვიათესი შემთხვევები, როცა ზემოთ ჩამოთვლილი წყაროებით დადგენილი ნორმების შესაბამისად იხმარება ამ სიტყვების ფორმები: „...რომელთა სახელწოდებაც ასოცირდება ქვეყანაში... მმართველობის პერიოდთან“ (ზ. ლომიძე, „სრ“, 20.VIII. 13); „ეს, მალე“ კი სავარაუდოდ ზაფხულის ბოლოს დადგება, ანუ მას შემდეგ, რაც ტექნიკურ უნივერსიტეტში აკადემიური თანამდებობის (პროფესორის, ასოცირებული პროფესორის...) დასაკავებელი კონკურსი ჩატარდება“ („ალია“, 18-19.IV.06); „...სისხლის სამართლის პროცესის ინიცირებით მძლავრ დარტყმას მიაყენებენ ოპოზიციასაც, („სრ“, ზ. ლომიძე, თარგმანი, 15.XI.05).

გამორიცხული არ არის, რომ მომავალი შეთანხმების შინაარსმა მოითხოვოს კიდევ ერთი მსგავსი ტერმინის ხმარება. ეს

არის რეპატრიაცია. ამ შემთხვევაშიც, ლექსიკონებზე დაყრდნობით, უნდა ვწეროთ და ვთქვათ ხოლმე: რეპატრიირება, რეპატრიირებული, რეპატრიირდება.

ბოლოსთვის მოვიტოვე კიდევ ერთი ფრიად საინტერესო და სასარგებლო ნიგნი — „ეკონომიკის ორთოგრაფიული სტილისტიკური ლექსიკონი (1 ნაწ.)“, რომელიც 2009 წელს შექმნეს არნ. ჩიქობავას სახელობის ენათმეცნიერების ინსტიტუტის ქართული მეტყველების კულტურის განყოფილების თანამშრომლებმა და რომლის წყალობით თავიდან ავიცილებთ ენობრივ-სტილისტიკურ შეცდომებს, უზუსტობებსა და უხეირო გამოთქმებს, რითაც, სხვა თუ არაფერი, შევეხილებით მაინც ჩვენს ენას. შემოვიხილავ იმიტომ, რომ ერთხელ კიდევ შეგახსენოთ ჩვენთვის საინტერესო ერთ-ერთი სიტყვის დაწერილობის ნორმა: „ასოცირება, ასოცირებული“, რომლის დაცვის მოთხოვნას მეტ კატეგორიულობას სძენს გაფრთხილება: „და არა ასოცირება, ასოცირებული“.

რაკი ასეა, უნდა ვეცადოთ, რომ ხელმოსაწერ შეთანხმებას შევავებოთ ეს უდავოდ სწორი ტერმინები.

ოთარ კახანაძე

© ალიან-ჩალიანი

პირველ კვარტალში უსსოური ინვესტიციების მოცულობა 260 მლნ აუშ დოლარი შეადგინა

რომლოც „ინტერპრესნიუსს“ სტატისტიკის ეროვნული სამსახურიდან აცნობეს, წინასწარი მონაცემებით, საქართველოში განხორციელებული პირდაპირი უცხოური ინვესტიციების მოცულობამ 2014 წლის I კვარტალში 260 მლნ აშშ დოლარი შეადგინა, რაც 2013 წლის I კვარტალის წინასწარ მონაცემებს 15 პროცენტით, ხოლო IV კვარტალის წინასწარ მონაცემებს 20 პროცენტით აღემატება.

2014 წლის I კვარტალში საქართველოში განხორციელებული პირდაპირი უცხოური ინვესტიციების მისვლით უმსხვილესი ინვესტიორი ქვეყნების ჩამონათვალიში პირველ ადგილზე ნიდერლანდები იმყოფება 28 პროცენტით, მეორეზე აზერბაიჯანი — 18 პროცენტით, ხოლო მესამეზე გაერთიანებული სამეფო — 13 პროცენტით.

მოგავლის სახელით

პროექტებს რა გამოვლავს

გაშუქვნი პრემიერი-მინისტრი ირაკლი ღარიბაშვილის ხელმძღვანელობით ფეხბურთის განვითარების ხელშეწყობის სამთავრობო კომისიის მორიგი სხდომა გაიმართა...

სამთავრობო კომისია მიზნად ისახავს ფეხბურთის განვითარების სტრატეგიისა და ხუთწლიანი გეგმის შემუშავებას...

ფეხბურთის განვითარების სტრატეგიის ფარგლებში ასევე იგეგმება მასობრივი ფეხბურთის ხელშეწყობა...

გიორგი შოთაძე

ძიუდო

პაპანაშვიცი გვასახელეს

საბჭოთა დროის ძიუდო-ისტა ნაკრებმა კუბაში, პაპანაშვიცი გრანპრიზე 3 ოქროს და 2 ბრინჯაოს მედალი მოიპოვა...

ჩვენი გუნდიდან ჩემპიონები გახდნენ ამირან პაპანაშვილი (60 კგ), ავთანდილ ჭრიკიშვილი (81 კგ) და ვალერი ლიპარტიანი (90 კგ)...

კობა კობახიძე

პრიზი

რინგი ჩხეიძის დაპყვარით

ჩხეიძის ქალაქ უსტი ნად ლაბეში გამართულ „ა“ კატეგორიის ტურნირზე საქართველოს მოკრივეთა 6-კაციანი გუნდმა გამოსვლა 2 ოქროს, 2 ვერცხლის და 1 ბრინჯაოს მედალით დაასრულა...

69 კილოგრამ წონით კატეგორიაში პირველობა არავის დაუთმო გელა აბაშიძემ...

ნიკოლოზ სენიაშვილი

(81) კი ჩხეიძის გამოსვლა მესამე ადგილით და ბრინჯაოს მედალით აღნიშნა...

მანუჩარ ბიორბაძე

ჩოგბურთი

რაფა სხრაბუის „მუშაკებარია“

რაფა ნადამბე მეტრედ მოიგო საფრანგეთის ლია პირველობა, სადიდსლეში ტურნირებზე კი მეთოთხმეტედ იზეიმა საჩემპიონო წოდების მოპოვება...

ნადალისა და ჯოკოვიჩის უკანასკნელმა ფინალმა 3 საათსა და 30 წუთს გასტანა...

ქალბები: მარია შარაპოვა (რუსეთი) - სიმონა ჰალიპი (რუმინეთი) 2:1 (6:4, 6:7, 6:4)...

ვიტალი ჯაფარიძე

უმიკროფონოდ

მას რომ სათქმელი დაუბროვდა...

305 მოთვლის, რამდენ თაობას შეაყვარა მისი უდიდებულესობა ფეხბურთი ისეთმა პოპულარულმა ტელეგადაცემებმა...

პირველი

რემონტაში

სამხრეთი აფრიკიდან

ძმარტვილი - „იტალიელები“, ქართველი - „ფრანგები“ და განსაკუთრებით ქართველი - „არგენტინელები“ ალბათ ღრმად დამწუნებულნი არიან...

ჩემპიონატის მასპინძელ ქვეყანაში მეოთხედფინალების წინ ჩამოსულმა, ორი მატჩი ვნახე იოჰანესბურგში...

ანდა, საფრანგეთის ნაკრები ავიღოთ. ამ გუნდის ფორმა აცვიათ ფეხბურთელებს...

...რით გაიმართლებს თავს იტალია, სადაც საკლუბო ფეხბურთი დიდი ხანია კორუფციის ქაობშია ჩაფლული?

ცალკე თემაა არგენტინის ნაკრები, რომელსაც ხელმძღვანელობდა პოპულარული პიროვნება, თუმცა, მე თუ მკითხავთ...

რასაკვირველია, უნდა აღინიშნოს გერმანიის ნაკრების არა მარტო ბოლო შესანიშნავი გამარჯვება...

მაღალი კლასის თანაგუნდელებს, ალბათ ამაზეც ვისაუბრებთ. მილოვან რაიევიჩმა, ხერარდო მარტინომ...

რაც შეეხება ნახევარფინალების მონაწილე კიდევ სამი ნაკრების მწვრთნელებს...

5 ივლისი, 2010

ფინალკედ

არგენტინელთა მოპოვებული მართლაც შთაბეჭქდავი გამარჯვების შემდეგ ჩემს თავს უფლება მივიძე და გერმანიის ნაკრებს მომავლის გუნდი ვუწოდებ...

ის, თუ რა გზებით გაგრძელდება ეროვნული ნაკრების გაძლიერება, ცხადია, გერმანული ფეხბურთის მესვეურთა გადასაწყვეტია...

სხვათა შორის, ადრე რომ ლიბურა და გრანდოსკი ვახსენე, არც ისინი იყვნენ ეთნიკური გერმანელები და ასეთი მაგალითების მოყვანა მრავლად შეიძლება...

დენ, რომ გერმანიაში მაღალი კლასის ფეხბურთელების დეფიციტია...

მართლაც საათივით აწყობილი საფეხბურთო ინფრასტრუქტურის მქონე ზოგიერთი ქვეყნის ნაკრებების თამაში კარგა ხანია აღარ იწვევს საყოველთაო ენთუზიაზმსა და აღტაცებას...

ესპანეთისა და გერმანიის მატჩი დაძაბული კი იყო, მაგრამ, ვიყოთ გულახდილნი: სულ რაღაც რამდენიმე თვეში, ამ შეხვედრის რომელიმე საინტერესო ეპიზოდს თუ გაიხსენებთ? პირადად მე, ალბათ, ერთხანს მემახსოვრება მხოლოდ ახალგაზრდა პედრო როდრიგესის შეტევა...

ორი წლის წინ მეც ძალიან გამახარა ესპანეთის ნაკრების ასენანატრმა გამარჯვებამ და, შესაძლოა, ივლისის მისი ახალი, დიდი წარმატების მონაწილე გახვდეთ, მაგრამ არ მავიწყდება იმავე ესპანელთა უსახური თამაში შევიცარიის ნაკრებთან და პარაგვაის ფეხბურთელებთან...

თან მოპოვებული გამარჯვება, რომელიც, უთუოდ ესეც უნდა ითქვას, უფრო კასილიასის დამსახურება იყო, ვიდრე მთელი გუნდის...

არ ვიცი, იქნებ გიკვირდეთ კიდევ ჩემი ასეთი განწყობა დურბანში ნანახი ნახევარფინალური მატჩის შემდეგ, რომლის ტელერეპორტაჟიც ალბათ ძალზე საინტერესო იქნებოდა...

ფინალი კი საინტერესო და პრინციპული უნდა იყოს. გავიხსენოთ, თავის დროზე ესპანელებმა წარმატებული სამხედრო ოპერაცია ნიდერლანდების ტერიტორიის დაპყრობით დაამთავრეს...

9 ივლისი 2010 (დასასრული იქნება)

© უჩაი დღეების ქრონიკა

რატომ არ იკეთებდა გრიმს აკაკი ვასაძე...

დიდუბიძის მომავალი ავტობუსი აღმაშენებლის გამზირის გამოვლით, „ვორონცოვის“ მოედანზე ზუსტად „მსახიობების სახლის“ გვერდით ჩერდება. ფანჯრიდან ვათვალიერებ რუხისფერ შენობას. თითქოს, არაფერი შეცვლილა. ბედნიერება მქონდა, შენობაში შესასვლელი აბი კარიდან რამდენჯერმე ავსულიყავი ქართული სცენისა და ეკრანის გიგანტებთან — აკაკი სორავასთან და აკაკი ვასაძესთან...

ავტობუსი დაიძრა, მე მივყავი მოგონებას: ერთხელაც, 1975 წლის შემოდგომაზე, აკაკი ვასაძესთან სტუმრობის მიზნით სოხუმში აღმანახ „რინის“ დაარსება გახდა. მგონი, გენო კალანდიაძემ დამირეკა, იქნებ, შეხვედრე აკაკი ვასაძეს და ესაუბრო, მას ბევრი რამ აკავშირებს სოხუმთან (თეატრალური საზოგადოების გამომცემლობაში ვმუშაობდი). დაერეკე ვასაძესთან.

ვთხოვე შეხვედრა ბატონ აკაკის. უარი არ უთქვამს და, რომ ავედი, უკვე მელოდა... კედლიდან იმზირებთან პეხია, იაგო, რინარი, ლირი... ასეთი რამდენია... ჩემს მასპინძელს 200-ზე მეტი როლი აქვს შესრულებული თეატრსა და კინოში...

— მაშ, აღმანახი დაუარსებიათ? — ღიმილი უდგას თვალებში, სკამისკენ მითითებს, — კარგი საქმეა...

— თქვენ ბევრი მოგონება გაკავშირებთ აფხაზეთთან, ბატონო აკაკი... სოხუმის თეატრის არაერთი მსახიობი თქვენი აღზრდილია...

— სწორი ბრძანებაა... აფხაზ მსახიობთა პირველი თაობა რუსთაველის თეატრის სტუდიაში აღიზარდა. ეს იყო ოცდაათიანი წლები. მაშინ რუსთაველის თეატრი შეფობას უწევდა სოხუმის თეატრს, ამიტომ აკაკი სორავამ და მე იმთავითვე აფხაზური კადრების აღზრდას ჩავუყარეთ საფუძველი... შემდეგ უკვე თეატრალურ ინსტიტუტში ჩამოყალიბდა აფხაზური სექცია... თქვენ, იცით, რომ მე ამჟამად რუსთაველის თეატრში ვარ. უნდა გითხრაოთ, რომ ამ თეატრის მსახიობების ჩემდამი დამოკიდებულება სამაგალითოა. მე ვგრძნობ, რომ მათთვის იძულებითი ტვირთი არა ვარ სცენაზე. პატივს სცემენ ჩემს ქალარას. გარდა ამისა, მე ბევრი რამ შევიძინე ამ თეატრში. ცნობილია, რომ თეატრში ხშირად იცვლება გამომსახველობითი საშუალებები. წინათ ჩემთვის წარმოუდგენელი იყო, რომ როლი გარეგნული გამოსახულების გარეშე მეთამაშა. ამ ახალგაზრდებთან მუშაობით ჩემთვის ნათელი გახდა, თუ გმირის თვისებებს შინაგანად ხარ დაუფლებული, შეიძლება გარეგნული სახეცვლის გარეშე დამაჯერებელი გახადო ესა თუ ის სახე. რუსთაველის თეატრში მოღვაწეობის მთელ პერიოდში — მასტროდან დაწყებული მეფე ლირამდე — მე უგრძობად გამოვიდვიარ სცენაზე. ამ თეატრის მსახიობები ისწავლიან შინაგანად იყვნენ მართალნი და ამალელებულნი. აი, ეს სწავლაც მახსოვებს მათთან... შეიძლება ითქვას, რომ თავის დროზე ვერ მოვასწარი ბევრი რამის გაკეთება. დრო წაიღო ხელმძღვანელობამ, რუსთაველის თეატრის სათავეში ყოფნამ, ხომ წარმოგადგინათ: რიჩარდი 62 წლისამ ვითამაშე. ალბათ, დიდმა პასუხისმგებლობამ მიკარნახა, როდესაც 1947 წელს მოსკოვში ვერ წავიდე ჩემი საგვირგვინო როლი კიკვიძე. იცით, რატომ? უკვე 48 წლის ვიყავი და ვერ გავებდე, 24 წლის ყმაწვილი მეთამაშა. მსახიობი 30-40 წელიწადში უკვე ამონწრავს თავის თავს, ამიტომ უნდა მოასწრო.

მე კი ისე ვიყავი დაკავებული ადმინისტრაციული საქმეებით, ბევრ როლზე უარი ვთქვი. ეს ძალზე უსიამოვნო, მძიმე წლები იყო...

— მაგრამ ხომ არის სასიამოვნო მოგონებებიც?

— ისე ღმერთმა ნუ ქნას, ჩემთვის ყოველთვის სასიამოვნოდ მოსაგონარია მიხეილ ქორელთან, გიორგი ჯაბადართან, ვალერიან შალიკაშვილთან, ალექსანდრე ნუნუნავასთან ურთიერთობა. კოტე მარჯანიშვილმა ძალზე შეუწყო ხელი ჩემს დაოსტატებას.

— ამ სამოცი წლის მანძილზე გაქვთ გამორჩეული როლები?

— ცხადია... აბა, რომელი დავასახელო? მინაგო, პეპია, მეფე ლირი... იაგო... კინოდან — „გიორგი სააკაძეში“, „მაგდანას ლურჯაში“, „დიდოსტატის მარჯვენაში“, „ტარიელ გოლუაში“ შესრულებული გმირები. ეს როლები შემოქმედებითად ფასეულია, თუმცა, ჩემთვის, მაინც თეატრია ყველაფერი.

...ბეჭედი ვისაუბრეთ იმ დღეს... თითქმის 40 წლის შემდეგ, ავტობუსში ზოგი რამ გავიხსენე, ფაქტობრივი რომ არაფერი შემცდენოდა, სახლშიც გადავამოწმე ყოველივე მაშინდელ პუბლიკაციაში...

ახალგაზრდა მსახიობებისთვის, ანდა თეატრმცოდნეებისთვის, შეიძლება, სულაც არ იყოს ურიგო ეს გახსენება.

მეგობრის ნაჩუქარი წიგნები

ბარე ხუთჯერ მაინც დავბეჭდე ეს სათაური გაზეთში... იმიტომ, რომ არაფერი სჯობს მეგობრების ნაჩუქარ წიგნებს, ზოგი ლექსია, ზოგი მოთხრობა, ზოგი სალაღობო სტრიქონები...

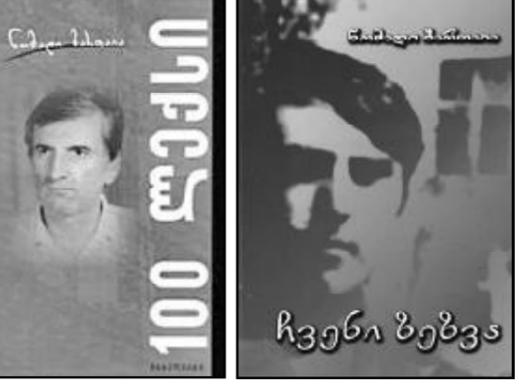
იმ დღესაც „ჩამომანოდა“ ახალგაზრდული წიგნები ნომადი ბართაიამ — ცნობილია ირანისტმა, დოქტორმა და პროფესორმა, სპარსული ენის ქართულად უზადო მთარგმნელმა, შესანიშნავმა პოეტმა, ახლახან რომ „100 ლექსი“ გამოუცია გამომცემლობა „ინტელექტი“.

„100 ლექსი“ ერთი-მეორეზე უკეთესი ფერად-ფერადი ნაწერებიათაა სავეს.

„მოდი, ლექსებო, დაასწარიტ გაზაფხულს მოსვლა, კვირტების ნაცვლად წამოსკუბდით ტოტებზე მორცხვად!..“

„ას ლექსთან“ ერთად ნომადიმ ერთი საკმაოდ ორიგინალური კრებულაც მისახსოვრა. ეს არის მის მიერ აკინძული სალაღობო ჩანახატები, სათაურით „ჩვენი ზეზვა“, რომლებიც გამოჩენილ მთარგმნელს, უამრავი ენის მცოდნეს, პოეტს, კაფიებისა და ექსპრომტების უზადლო ოსტატს, მრავალი ლიტერატურული პრემიის ლაურეატს, მეტად კოლორიტულ პიროვნებას ზეზვა მედულაშვილს ეძღვნება.

კრებულში ძირითადად ნომადის ჩანახატებია —

სხარტი, ხალისიანი, მხიარული, ზეზვას ერთიანი პორტრეტის შესაქმნელად გამიზნული, აქვე ნომადისა და ზეზვას საერთო მეგობრებიც გარჯილან და გულითა და სულით ეფერებიან ზეზვა მედულაშვილს...

ლირს კია, ეგ ოხერი, ეგა!.. მისგან ველოდები წიგნს, მისგან!

ვილენ გარდაღივილი

© ალიანჯალიანი

მარინა ანას უკანონო მოსმარებისთვის 16 პირი დააკავეს

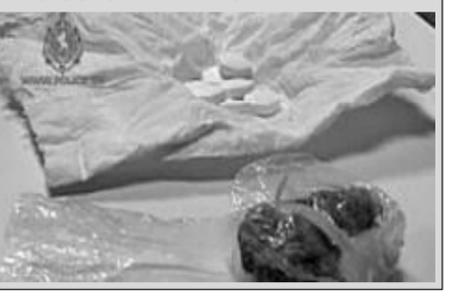
სამართალდამცავებმა მარინა ანას უკანონო შენახვა-მოსმარებისთვის 16 პირი დააკავეს, რომელთაგან 15 გაუშვეს, ერთი კი პატიმრობაში დატოვეს. 16 ახალგაზრდა სპირტის ქუჩაზე მდებარე ერთ-ერთი სახლიდან აიყვანეს, სადაც წვეულებას მართავდნენ. დაკავებულებს შორის არიან 2 ივნისის მარინა ანას დეკრიმინალიზაციის მოთხოვნით გამართული აქციის მონაწილეები, ასევე „ფორმულა კრეატივის“ წევრები. დაკავებულთაგან ერთი პატიმრობაში დატოვეს, ნაწილი ნარკოლოგიური შემონების შემდეგ, რამდენიმე საათში გაუშვეს, ნაწილი კი, ვისაც მოსმარება დაუდგინდა, ხელწერილით

გათავისუფლეს, იმ პირობით, რომ სასამართლოზე გამოცნადდებიან. მათი განცხადებით, საპატრულო პოლიციის თანამშრომლები სახლში უკანონოდ შევიდნენ. საქმეზე გამოძიება ნარკოტიკული ნივთიერების შექმნა-შენახვა ტარების ფაქტზე მიმდინარეობს.

უსს-მ დიდი ოდენობით ნარკოტიკი ამოიღო

უსს-ს თბილისის მთავარი სამმართველოს დეტექტივების სამმართველოს თანამშრომლებმა, ჩატარებული ოპერატიული-საგამოძიებო ღონისძიების შედეგად, 1981 წელს დაბადებული ლევან ა. დიდი ოდენობით ნარკოტიკული საშუალების შექმნა-შენახვის ბრალდებით თბილისში დააკავეს. უსს-ს ინფორმაციით, სამართალდამცველებმა დაკავებულის კუთვნილი ავტომან-

ქანის ჩხრეკისას 14 აბი და აბის 10 ნატეხი ნარკოტიკული საშუალება ამოიღეს. ასევე ამოღებულია 2,14 გრ მარისუანა. დაკავებული აღიარებს ჩადენილ დანაშაულს. გამოძიება დიდი ოდენობით ნარკოტიკული საშუალების უკანონო შექმნა-შენახვის ფაქტზე მიმდინარეობს.

შვილები ქეთევან, დავით მიქელაძეები, შვილიშვილები ლევან, ნიკუშა ვიფიანები, გიორგი, მარიშა მიქელაძეები, შვილთაშვილები დავით, ზუკა, ირინა ვიფიანები, დავით, მარიამ მიქელაძეები, ნიკოლოზ, ელენე ყურაშვილები, რძლები მარიკა, ციცი, სიძე გოგა, და ლეილა კანდელაკი, დისწულები შაკო, ელენე ზამთარაძეები, ბიძაშვილები, დეიდაშვილები, მულიშვილები ოჯახებით იუნყებიან

მარიშა ივანეს ასული კანდელაკის
გარდაცვალებას. პანაშვიდი 9 VI, 19 სთ. გამოსვენება 10 VI, 15 სთ. მისამართი: ჯანაშიას ქუჩა № 22, I სადარბაზო, მე-6 საართული.

კირა მიქელაძე და მერაბ ბერძენიშვილი ღრმა მწუხარებით იუნყებიან, რომ გარდაცვალებით უახლოესი მეგობარი **მარიშა კანდელაკი**

ეთერ ქემერტელიძე, დალი ჩიკვილაძე, დოდო შანშიაშვილი, ლიანა ახვლედიანი ღრმა მწუხარებით იუნყებიან უახლოესი მეგობრის, უკეთილშობილესი მანდილოსნის **მარიშა კანდელაკი-მიქელაკის** გარდაცვალებას და თანაუგრძობენ განსვენებულის ოჯახს.

თენგიზ ქეთარაძე ოჯახით იუნყება მამიდის **ნადია (ნატალი) გელაშვილის ასული ქავთარაძე-სინსაქის** გარდაცვალებას და სამძიმარს უცხადებს შვილებს რევაზ, გოჩა, მარინა, ლელა ცინცაძეებს.

ზურაბ ცქიტიშვილი ოჯახით იუნყება დედის **ნადია (ნატალი) გელაშვილის ასული ქავთარაძის** გარდაცვალებას და სამძიმარს უცხადებს განსვენებულის ოჯახს.

© ინფორმაცია

არს მართი კანონდარღვევა სამართლებრიმი უფასების ბარშე არ ღარჩება

სამართალდამცავი ორგანოების მხრიდან ადგილობრივი თვითმმართველობის არჩევნების ვერიოდში გამოვლენილ ყოველ კონკრეტულ შემთხვევაზე სათანადო რეაგირება განხორციელდება, — ამის შესახებ საქართველოს მთავრობის ადმინისტრაციის განცხადებაშია ნათქვამი. მთავრობის ადმინისტრაციამ ქვეყანაში არსებულ წინასაარჩევნო გარემოსთან დაკავშირებით განცხადება გაავრცელა.

„ადგილობრივი თვითმმართველობის არჩევნების გამჭვირვალე, დემოკრატიული და თავისუფალი საარჩევნო გარემოში ჩატარება ერთ-ერთი უმთავრესი გამოწვევაა ქვეყნის დემოკრატიული განვითარების გზაზე. მივსალმებით საერთაშორისო თანამეგობრობის წართულობას ამ პროცესში. ჩვენმა ხელისუფლებამ უკვე ჩაატარა პრეზიდენტის არჩევნები, რომელიც ყველა საერთაშორისო სადამკვირვებლო ორგანიზაციამ ერთხმად აღიარა საუკეთესოდ და შეფასდა დემოკრატიის უმაღლესი სტანდარტით ჩატარებულად. დარწმუნებულები ვართ, რომ ასე ჩატარდება ადგილობრივი თვითმმართველობის არჩევნებიც. ჩვენ შევქმენით ყველა პირობა იმისათვის, რომ ხალხს ჰქონდეს თავისუფალი არჩევნის საშუალება და არჩევნები წარმართოს ჯანსაღი პოლიტიკური კონკურენციის პირობებში, მშვიდ და დემოკრატიულ გარემოში.“

ნებისმიერი მოქმედება, იქნება ეს პოლიტიკური კონკურენტების მიმართ ზეწოლა თუ მუქარა, ან საარჩევნო ადმინისტრაციის მიმართ განხორციელებული აგრესია, რომელიც პოლიტიკური ძალების მხრიდანაც არ უნდა მოდიოდეს ეს, პირდაპირ ემუქრება სამართლიანი არჩევნების პრინციპს და იმიჯს ულახავს ჩვენს ხელისუფლებას. ჩვენთვის კატეგორიულად მიუღებელია ყოველგვარი ძალადობა. არც ერთი კანონდარღვევა არ დარჩება სამართლებრივი შეფასების გარეშე, სამართალდამცავი ორგანოები სწავლობენ ყოველ კონკრეტულ შემთხვევას და სათანადო რეაგირებას განახორციელებენ მომხდარზე.

რაც შეეხება ცენტრალური საარჩევნო კომისიის მიერ მიღებულ გადაწყვეტილებას, ერთმნიშვნელოვნად ვაცხადებთ, რომ ეს არის დამოუკიდებელი ორგანო, რომლის მუშაობასა და გადაწყვეტილებებში ხელისუფლება არ ერევა, — ნათქვამია საქართველოს მთავრობის ადმინისტრაციის განცხადებაში.

სააქციო საზოგადოება „ხიდმშენის“ დირექტორატის განცხადება

2014 წლის 27 ივნისს დღის 15 საათზე ჩატარდება სს „ხიდმშენის“ რიგგარეშე საერთო კრება.

კრების დღის წესრიგი: სააქციო საზოგადოება „ხიდმშენის“ სამეთვალყურეო საბჭოს წევრების არჩევა.

გენერალური დირექტორი ბრიგოლ ჩიქოვანი

გილოცვა

მერაბ ბერძენიშვილი მწ წლისაა

ჩვენს დიდ მამულიშვილს, სახელოვან შემოქმედსა და ქართული კეთილშობილების განსახიერებას, ბატონ მერაბ ბერძენიშვილს ვულოცავთ ღირსსახსოვარ თარიღს - დაბადების 85 წლისთავს და ვუსურვებთ კიდევ მრავალი ათეული წლის სიცოცხლეს სამშობლოს საკეთილდღეოდ.

ღმერთმა უმრავლეს საქართველოს მისი მსგავსი შვილები. თანაგზ უთმელო, ომარ მხიკაძე, ფრიდონ სულაბერიძე, ჯუმაბერ ბერაძე, თამაზ კიკაბერიძე, საქართველოს სახალხო არგისტები.

საბერძენო-საქველმოქმედო ფონდი „მამულიშვილთა გახსენება“ მიესალმება და გულთბილად ულოცავს დაბადების 85 წელს დიდ ქართველ მამულიშვილს, სახელგანთქმულ მოქანდაკეს, თავისი ქვეყნისა და ერის გულანთებულ პატრიოტს, დავით აღმაშენებლის, შოთა რუსთაველის, გიორგი სააკაძის და სხვათა მრავალი ძეგლისა და ქანდაკების ავტორს, შოთა რუსთაველის პრემიის ლაურეატს, საქართველოს სახალხო მხატვარს, პროფესორს, ბატონ მერაბ ბერძენიშვილს.

ვუსურვებთ მას ჯანმრთელობას და დიდხანს სიცოცხლეს ოჯახისა და ჩვენი ბედკრული სამშობლოს კეთილდღეობისთვის ბრძოლაში.

ღრმა პატივისცემით, ზონდო კობაძე, ფონდის პრეზიდენტი, დავით აღმაშენებლის, ექვთიმე თაყაიშვილისა და გელააკტონ გაბიძის პრემიების ლაურეატი.

რეკლამა გ. ახვლედიანის ქ. №19. 299-62-77; 568 82-09-84..

ცინცხალი ანეკდოტები

თუ დიდხანს უყურებთ შედუღებას, შეიძლება დაბრმავდეთ, ხოლო თუ დაბრმავდებით, შეგქვდება, დიდხანს უყუროთ შედუღებას.

ორი ქერა ლამაზმანი კაფეში საუბრობს. - რაღაც უცნაური ყავაა დღეს, - ამბობს ერთი. - სულელო, ეს ყავა კი არა, კაკაოა. - გოგოებო, კიდევ გინდათ ჩაი? - მიეხსნა მათ ოფიციალტი.

კვირ ვაბსო, კარტოფილი ამოვთხარე, ღობე გავაშაგრე, წყალი დავაგუბე. კიდევ რა გავაკეთო? - ეძახის ქმარი ცოლს. - მეგონა, რომ ვიაგრას რაღაც სხვა დაწინაშელება ჰქონდა, - ამბობს ჩაფიქრებული ცოლი.

მამი, დედაჩემის რომელი ნახევარსფერო აგებს პასუხს ლოგიკური აზროვნებისთვის? - შენ რომელი ნახევარსფერო გაქვს მხედველობაში?

მწნარი ოკეანე ორჯერ დიდია ატლანტიკის ოკეანეზე, - უთხრა პეტკამ თავის ძმა-კაცს, როდესაც მასთან ერთად სან-ფრანცისკოში მოხვდა.

მანაც გახედა წყლის უკიდევანო სივრცეს და თქვა: - დიას, ზუსტად ორჯერ დიდია.

ამერიკელს წინასწარგანზრახული გაკოტრების გამო ასამართლებენ. მისი ოჯახის წევრები შიშობენ, რომ მას დააბატიმრებენ. საბედნიეროდ, ნაფიც მსაჯულთა შორის მათ აღმოაჩინეს შორეული ნაცნობი ქერა ლამაზმანი, ფულს დაჰპირდნენ და სთხოვეს, დაიყოლიე შენი კოლეგები, რომ როგორმე ჯარიმა დააკისრონო. ქერამ შეძლო ამის გაკეთება.

- რომ იცოდეთ, როგორ გამიჭირდა კოლეგების დაყოლიება, რომ ჯარიმა გაფორმებულიყო. - იმ არამზადებს, ალბათ, ცინხ უნდოდათ, არა? - არა, კაცო ყველას უნდოდა, რომ იგი უდანაშაულოდ ეცნოთ!!

ცანტი

შავი სიყვარულის კიბისა?

პარტი ამინდების დადგომასთან ერთად ბევრი ჩვენგანი გადის ქალაქიდან, ბუნებაში, ზოგი ზღვისკენ იღებს გეზს, ვიღაც კიდევ შორეული ეგზოტიკური ქვეყნისკენ. სულს თავგადასავლები და რომანტიკა სწვრივია, და სწორედ ამ პერიოდში გვიჩნდება გაცილებით მეტი შესაძლებლობა აღმოვაჩინოთ ახალი გრძნობა ან ჩვენი მეორე ნახევარიც კი.

უბასუხეთ ტესტის შევითხვებ, რომელიც დაგნებარებათ, განსაზღვროთ, რამდენად შეგიძლიათ, დაივიწყოთ განსჯა, დაემორჩილოთ ემოციებსა და გრძნობებს.

1. მიგაჩნიათ, რომ სიყვარული პირველი შესხვედიდან - ესაა...

ა) ციებცხელება, რომელსაც ჰორმონების ბობოქრობა იწვევს. ბ) ცის ნობათი. გ) თითქმის მოჩვენება: ყველა მასზე ლაპარაკობს, მაგრამ ცოტა ვინმეს თუ უნახავს იგი.

2. როგორ სიზმრებს ნახულობთ ყველაზე ხშირად? ა) რომანტიკულს. ბ) პროზაულს. გ) ეროტიკულს.

3. შეგქვლით, შეგყვარებოდათ ადამიანი მხოლოდ მისი ხმის ტემბრის გამო? ა) სავსებით შესაძლებელია. ბ) არა, ალბათ, არა. გ) ასეთი რამ გადამხდენია თავს.

4. ამ ლიტერატურული გმირებიდან ვინაა თქვენთვის ყველაზე სიმბათიური? ა) რომეო. ბ) ლუარსაბ თათქარიძე. გ) დონ ჟუანი.

5. ამ გამოწვევებშიდან ამოირჩიეთ თქვენთვის ყველაზე მასობელი: ა) „უკანასკნელი სიყვარული - ყველაზე ძლიერია“.

ბ) „ნამდვილად ჩვენ მხოლოდ პირველად გვიყვარს: ყველა შემდგომი ჩვენი გატაცება უკვე წინდაუხედავია“.

გ) „როდესაც არ არის ის, რაც გიყვარს, გინეცს შეიყვარო ის, რაც არის“.

6. ადვილია თქვენი გაცნობა? ა) უარს არ ვიტყვი მიმზიდველ და მაცდუნებელ წინადადებაზე საღამოსთვის.

ბ) მზად ვარ წავიდე ურთიერთობაზე, მხოლოდ თუ ადამიანი შეძლებს, მოახდინოს ჩემზე ძალიან დიდი შთაბეჭდილება.

გ) ჩვეულებრივად ვამჯობინებ, არ ვიქონიო ურთიერთობა უცნობ ადამიანებთან.

7. გაიხსენეთ, ცხოვრების რომელ პერიოდში იგრძენით შეყვარებულის პირველი ნამდვილი გრძნობა? ა) მოზადის ასაკში. ბ) სიჭაბუკის ასაკში. გ) მომწიფებულ ასაკში.

8. სამი ლექსის სტრიქონებიდან რომელი მიესადაგება თქვენს სულს ყველაზე მეტად? ა) „მიყვარხარ ძლიერ, ძლიერ“... ბ) „გაზაფხულზე აყვავილდა ნუში“...

9. რამდენჯერ იყავით დაქორწინებული? ა) ერთხელ. ბ) ორჯერ და მეტჯერ. გ) არც ერთხელ.

10. მიგაჩნიათ ვალენტინობის დღე დღესასწაულად? ა) დიდად არა. ბ) უფრო კი, ვიდრე არა. გ) დიას.

გ) „სიყვარული, ძალსა შენსა“...

შეჯამეთ მულაბი სხრილის მეშვეობით და გაეცანით დასკვნებს

Table with 10 columns and 3 rows of numbers for a game.

10-16 მულა. ურყევობა, რასაკვირველია, შესანიშნავია, მაგრამ იგი, როგორც წესი, სამგვარია: ურყევობად ან ღირსებად მივიჩნევთ, ან ვნახულობთ მას ჩვენს გვერდით მყოფ ადამიანში, ან თავად ვართ ურყევები ჩვენს მარტოობაში. თუ თქვენს შემთხვევაში სწორია, მეორე - სულით და გულით გილოცავთ, თუ არა - მივიციტ თქვენს გულს შანსი!

17-23 მულა. არ გამოვირცხავთ, რომ ხშირად განამებთ ეჭვი. „სიყვარულის აღფრთოვანებაში

ადამიანები განიცდიან არსებობის ბედნიერებას და როდესაც ტუჩი ტუჩს ენებება, ერთმანეთს უცვლიან სულს“. მოიშორეთ ზედმეტი აზრები. გახსოვდეთ, გონებას შეუძლია, გიკარნახოთ, თუ რას უნდა ერიდოთ, ხოლო თუ რა უნდა გააკეთოთ - ამას მხოლოდ გული გეტყვით!

24-30 მულა. ეტყობა, თქვენთვის გრძნობა - ეს სტიქიაა, რომლის შემოტევის დროსაც თქვენ ზოგჯერ დაუცველი ხართ. სიბრძნე გვიკარნახებს: „სიყვარული ეწვევა ადამიანს, როგორ მპყრობელი და ყველაფერს თავდაყირა აყენებს“. და მაინც, შეიძლება, თქვენთვის უფრო უკეთესი იყოს, იყოთ უფრო დაფიქრებული კავშირურთიერთობებში, გარშემო ხომ მხოლოდ „პრინციპები“ და „თეთრ რაშზე ამხედრებული უფლისწულები არ არიან“.

კადრი

ავტორთა საჭურავლო რედაქციის მიერ შეუქვეთავი მასალები დაიბეჭდება ავტორთა ხარჯით. ავტორთა მოსაზრებები, შესაძლოა, მუდამ არ ემთხვეოდეს რედაქციის პოზიციას. ფაქტების სიზუსტეზე პასუხს აგებენ ავტორები.

საქართველოს რესპუბლიკა SAKARTVELOS RESPUBLIKA გ. ახვლედიანის (მთიანი) პარტისიპიანის) ქ. 19

გამომცემელი: შპს „თინადემო“-საზო „საქართველოს რესპუბლიკის“ გამომცემელი“ ტ. 599 79-76-79) შპს „ახალი საუკუნე“ იბეჭდება „კოლორში“ (რკინიგზის ჩიხი, № 20)

ISSN 2233-3851 9 772233 385001

მთავარი რედაქტორი ალექო ასლანიშვილი 299-62-77; 599 56-81-86

პასუხისმგებელი რედაქტორები: გურამ გომიგაშვილი 599 53-76-16; რუსლან რუსია 599 17-21-21; საბრტაქ მოშულია 599 36-00-35 პასუხისმგებელი მდივანი მამუკა მამუკიძე 514 33-33-24